

A LETÉNYIEK NÉPDALAI

DALLOS NÁNDOR

B e v e z e t ő

A Pécsi Püspöki Liceum és Tanítóképző-Intézetben folytatott tanulmányaim során /1946-1951/ jeles zenetanárain /Kutor Ferenc, Antal György, Dr.Vargha Károly/ kiváló oktató-nevelő munkája eredményeként oltották belém a népdal szeretetét, a kutató munka fontosságának megértését, a kutatás módszereinek elsajátítását.

A népdalgyűjtő munka lehetőségei számomra adottak voltak saját falumban, Hosszúhetényben. A népdalkutatásnak már hagyománya volt községünkben. Pedagógus elődöm és iskolaigazgatóm, Nemes János /1893-1984/ néprajzi munkásságán belül fontos helyet kapott a népdalgyűjtés, és úgy is mint volt tanítványa, később kollégája, nagy tisztelettel adóztam ügyszeretetének.

A gyűjtés másik lehetősége is rendelkezésemre állott: Hetényben születtem; nagyszüleim, rokonságom, ismerőseim révén már eredendően is sok helyi népdalt, népszokást ismertem. Így már diák koromban módomban állt a dalok gyűjtése. Később, a magnetofon felhasználásával már sokkal nagyobb rendszerességgel és egyre bővülő módszerbeli ismeretekkel igyekeztem a gyűjtést végezni.

Megismertem a Nemes János által összegyűjtött népdalanyagot, azokat, melyek Dr. Berze Nagy János "Baranyai Magyar Néphagyományok" c. gyűjteményes kötetében /I.kötet/ megjelentek. Ami a gyűjtő munka módszereit illeti, nem volt nehéz dolgom, mert a falu nótaírait személyesen ismertem, s azok készséggel álltak rendelkezésemre. Feleségem /sz.Gergely Ilona/ vezetésével honismereti szakkör is működött, melynek keretében pl. a valamikori "Kakukk"-csárdában tartott összejöveteleken elhangzottak alapján tovább bővült nótaíaim köre, és az újonnan lejegyezhető népdalok ismerete az 1960-as években.

E népdalgyűjtemény az ifjú korom óta összegyűjtött hetényi népdalok teljes anyaga. Közülük - mintegy 40-et - még 1964-ben a Janus Pannonius Múzeum Néprajzi Osztályára juttattam el; kerestem is őket, de nem találtam. Így célszerűnek tartottam -

a teljesség kedvéért - újra leírni azokat. 1991-ben Dr. Várnai Ferenc szerkesztésében helyi kiadványként megjelent "Nagyhetény de be van kerítve" c. népdalgyűjtemény is közöl 21 általam gyűjtött helyi népdalt. Közöttük természetesen több olyan is szerepel, melyet korábban eljuttattam a múzeumhoz.

Az e gyűjteményben szereplő helyi népdalokat több mint ezer műdal és népdal közül válogattam és jegyeztem le. Vannak közöttük alig ismertek, de közismert népdalok is. Az utóbbiakat minden esetben azért vettem gyűjteményembe, mert dallamilag, vagy szövegileg mutatnak változást az eddigi és általam ismert - különböző gyűjteményekben megjelent - dalokkal összehasonlítva. Több olyan versszakot sikerült az egyes ismert dalokhoz gyűjteni, melyek még másutt nem szerepelnek. Előfordult a gyűjtés során, amikor egy dal miatt 3-4 idősebb embert kellett felkeresni, hogy a népdal - hozzávetőlegesen összes versét - összegyűjthessem.

Az itt lejegyzett népdalokat összehasonlítottam Dr. Berze Nagy János: Baranyai Magyar Néphagyományok c. kiadvány I. kötetében, valamint a Népzenei Könyvtár /1961./ sorozat I., II., III. kötetében található dalokkal.

Gyűjtő munkám során és a feldolgozás időszakában is arra törekedtem, hogy lehetőleg olyan népdalokat válogassak össze, amelyek nem közismertek, Nemes János nem gyűjtötte fel azokat a 40-es években; illetve szerepelnek a fent jelzett gyűjteményekben, de eltérő dallammal, vagy szöveggel, kevesebb versszakkal.

Az 1966. évi XLIII. Országos Néprajzi és Nyelvjárási Gyűjtőpályázatra feldolgoztam és eljuttattam Nemes János teljes népdalgyűjteményét. Az elismerés mellett a pályázatot értékelő bizottság arra biztatott, hogy folytassam a népdalkutató munkámat. Tanácsát megfogadva állítottam össze saját gyűjtésű népdalaim teljes csokrát.

Bizom abban, hogy e gyűjtemény is hozzájárul a hazai adatfeltáró munkához, és nem utolsósorban a hetényi ifjú nemzedék népdalismeretének bővítéséhez!

Hosszúhetény, 1996. október.

Dallos Nándor
ny. tanár

N Ó T A F Á I M
H O S S Z Ú H E T É N Y B E N

BÓZSA SÁNDOR: 1908-ban született Hosszúhetényben. Paraszt családból származik, 25 évig volt bányász. Feleségével együtt tagja volt a helyi népi együttesnek, nótás-dalos kedvét mindenki ismerte a faluban. Fiatal korában szüleitől sok szép balladát, barátaitól sok katona-nótát tanult, megőrzött, melyeket szívesen énekel. Gyűjtő munkáiban nagy segítséget jelentett - népdalismeretén kívül - az a tény, hogy többször rendelkezésünkre bocsátotta a tulajdonát képező volt "KAKUKK"-csárdát /présházát/, ahol a honismereti szakkörünk baráti összejöveteleit tarthatta.

DALLOS MÁRTON nagyapám 1882-ben született Hosszúhetényben, nap-számos családból. 42 évig dolgozott a vasasi Thommen-/Petőfi/ aknán, mint vágár. Részt vett az I. Világháborúban, 3 évig volt hadifogoly. A 30-as évek helyi munkásmozgalma aktív résztvevője, vezetőségi tagja volt a helyi Szociáldemokrata Pártnak. Ez időben -nagyanyámmal együtt - tagjai a helyi "GYÖNGYÖSBOKRÉTÁNAK". Fiatal korától megbecsülte az idősebbektől hallott dalokat. Kitűnő emlékezőképessége révén igen sok népballadát, betyárnótát, népdalt őrzött meg - gyűjtésem révén - az utánunk következő nemzedék számára. Mint bányász, a munkások dalainak is hű megőrzője és terjesztője volt a maga idejében. Széleskörű népdal ismerete nagy segítséget jelentett községünk népdalkultúrájának feltárásában.

FERENCZ JÁNOSNÉ: 1905-ben született Hosszúhetényben. Férje részt vett a vasasi bányász-sztrájkban, részese volt a csendőri zaklatásnak. Kati néninek - férje oldalán - nehéz sors jutott osztályrészül. A sok nehézség ellenére mégis megőrizte optimizmusát, derűs kedvét. A volt Zengő Gyöngye Termelőszövetkezetben, munka közben mindig a hangulat megteremtője kint, a földeken. A helyi népdalok többségét ismerte, s mindenkor készséggel állt a népdalgyűjtő rendelkezésére.

FERENCZ SÁNDORNÉ: 1887-ben született Hosszúhetényben. Szegény-parashti családban nevelődött. Mária néni fiatal korától szomszédjával és barátnőjével /Imrő Jánosné/ szinte naponta együtt volt. Főleg a késő őszi időszakban és télen, kukoricafosztás, tollfosztás, disznóölés alkalmával sokszor el-eldúdolták a régi jólismert népdalokat.

IMRŐ JÁNOSNÉ: 1887-ben született Szászváron. Már gyermek korában Hosszúheténybe került. Később cselédként dolgozott a helyi kereskedőknél és a plébánián. Kora ifjúsága idején ismerte meg a helyi népdalokat, s barátnőjével szívesen énekelte azokat. 1907-ben ment férjhez, azóta is Hosszúhetényben élt, haláláig.

GERGELY GYÖRGY apósom 1902-ben született Hosszúhetényben. Szegényparaszt családban nevelődött. Élete, munkája is hasonló sorsban, tevékenységben folytatódott. Életpályáját a dal és a muzsika szeretete is jellemezte. Kora ifjúságában már kedvenc hangszere volt a hegedű, s mielőtt megalakult Hetényben az első "pulgerbanda", a Fülöp József által vezetett fúvós-, és lakodalmos zenekar, azonnal soraikba lépett. Mint a zenekar tagja, úgyszólván minden helyi népdalt ismert, legalábbis mindazokat, melyeket a helyi lakodalmakban ismerni szükséges volt.

KISS ISTVÁNNÉ: 1924-ben született Hosszúhetényben. Szabó István édesapjától tanult meg igen sok népdalt, s több olyan dalra emlékezett, amit már édesapja elfelejtett. Táncos-dalos természetét a népi együttesben is hasznosította férjével együtt.

KISS JÁNOSNÉ: 1924-ben született Hosszúhetényben. Alapító tagja volt a helyi "GYÖNGYÖSBOKRÉTÁNAK", később a népi együttesben is, az idősök "karélyában" közreműködött. A 30-as években férje falubíró, édesapja Bencze József a falu és a környék híres nász-nagya.

SZABÓ ISTVÁN: 1904-ben született Hosszúhetényben, paraszt családban nevelkedett, s élete a paraszti munkában, ill. a termelőszövetkezeti munkában telt el. Kora ifjúságától érdekelte a dal. Alapító tagja a "BOKRÉTÁNAK". Az akkori országos hírű együttesrel Hamburgba is eljutott. Táncos-dalos kedvét leánya /Kiss Istvánné/, majd unokája is örökölte, akik Pista bácsit váltották fel a későbbi népi együttesben. Népdal ismeretére már dr. Berze Nagy János is felfigyelt, s a Baranyai Magyar Néphagyományok c. munkájában, a hosszúhetényi gyűjtés során több dal Pista bácsi után került lejegyzésre, aki akkor még 30 éves volt.

TARR JÓZSEFNÉ: 1906-ban született Hosszúhetényben. A gyöngyösbokrétában, később a népi együttesben utolérhetetlen volt az öltöztetési tudománya. Kitűnően ismerte a hetényi népviseletet, a helyi szokásoknak megfelelő öltözeteket és öltöztetést. Ha a menyecs-kéket, lányokat szereplésre kérték fel az együttesben, mindig Rozi néni segített az öltözködésnél. Vidám, nótás kedvű asszony, aki elsősorban az I. Világháború időszakából származó katonadalok kiváló ismerője volt.

UGROVICS JÓZSEFNÉ: 1905-ben született Hosszúhetényben, bányász családból. 1929-ben ment férjhez. Férje 1919-es kommunista volt, aki nem csak a helyi, de a bányauzemek munkásmozgalmában is részt vett Vasason és Komlón. Kati néni élete során megőrizte vidám természetét, s idősebb korában sem felejtette el a régen tanult sok szép hosszúhetényi dalt.

BALLADÁK - EPIKAI DALOK

ÁCS JULISKA balladája

Moderato

Kilencszázba, kilencszázba' kisegrögyön mi tör-tént?

Ács Ju-lis-kát, Ács Ju-lis-kát az utcá-ban meg-lőt-ték.

Még az enyja szt sem tudja, hogy hol van a Juliskája,

Csak a hir megy be hozzája, meg-lőtte a ba-bá-ja.

Ács Juliska, Ács Juliska elkészült a nyomóba,
Szeretője, Dicső Jóska kiállott a kapuba.
Még az anyja azt sem tudja, hogy hol van a Juliskája,
Csak a hir mén be hozzája: meglőtte a babája.

Ács Juliska, Ács Juliska fehér slingótt köténye,
Kisasszonyra, búcsú napra lett az neki készítve.
De nem az ő búcsújára, majdnem, hogy a halálára,
Édesanyja, édesanyja szív-szomorítására.

1958. Dallos Márton 76 éves

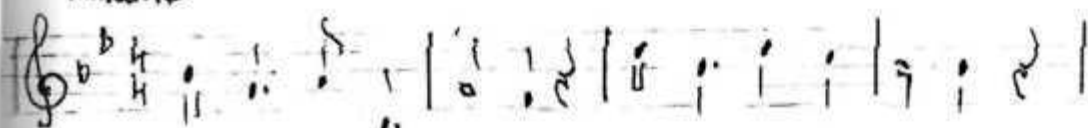
Ács Juliska, Ács Juliska nem szégyeled magadat?
Hogy tégedet, hogy tégedet minden felől dalolnak!
Nem szégyellem, mer' nem azér', mer' nem a rosszaságomér',
Csak azér' a, csak azér' a Sáfrány Jóska babámér'.

1964. Bózsza Sándor 56 éves

E ballada Dr. Berze Nagy János "Baranyai Magyar Néphagyományok" c. gyűjteménye I. kötete 229-ik oldalán szerepel, mint martonfai gyűjtés. Hosszúhátúban a fenti változattal éneklik. Ács Juliska és Sáfrány Jóska magyaregregyi lakosok voltak. A század elején élő személyek, akikkel kapcsolatban az esemény történt.

BOGÁR IMRE balladája

Andante

Za- va-ros a Ti-sza, Nem a-kar tisz-tul-ni,

Az a hi-res Bo-gár Im-re Á - tal a-kar úsz-ni.

Átal akar úszni,
 Lovat akar lopni.
 Kecskeméti nagy vásárban
 El akarja adni.

El akarja adni,
 Pénzt akar cserélni.
 Annak a híres Tuli Marcsának
 Ruhát akar venni.

Néz ki Marcsa, néz ki
 Fürhangos ablakán,
 Most kísérik a Bogár Imrét
 Aranyos paripán.

Arany a kantárja,
 Ezüst a zablája.
 Ez a híres Bogár Imre
 Annak a gazdája.

Kocsmárosné, hallja!
 Száz icce bort adna!
 Megkinálnám a vármegyét,
 Hogy ne lennék rabja.

Huncut a vármegye,
 Nem iszik belőle.
 Ez a híres Bogár Imre
 Most kerül a kézre.

Harangoznak délre,
 Fél tizenkettőre.
 Most viszik a Bogár Imrét
 Akasztó helyére.

Harangoznak délre,
 Pont tizenkettőre.
 Hóhér mondja: Bogár Imre
 Álljon föl a székre.

Fölállott a székre,
 Föltekint az égre.
 Jaj istenem! Sok rablásim
 Most jutnak eszembe.

Kiapadt a Tisza,
 Csak a sara maradt.
 Meghalt szegény Bogár Imre,
 Csak a hire maradt.

1958. Dallos Márton

Dr. Berze gyűjteményében /I.264. old./ szerepel e ballada teljesen más szöveggel és dallammal.

A fent közölt anyag Bogár Imre szomorú végéről ad teljes történetet 11 versszakban, míg a Dr. Berze-féle gyűjtésben csak epizódokról szóló 7 vers található.

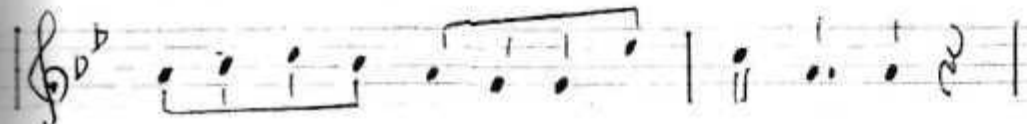
Az I.265-, ill. 266. oldalon lévő változatok szövege hasonló, de a dallam más.

CSALI PISTA balladája

Pahando

E-sik e-ső, szép csendesen csö-pö-rög,

Csa-li Pis-ta a csár-dá-ban ke-se-rög!

Kocs-máros-né, száz icce bort hoz-zon ki,

Leg-szebb lányát strázsára ál-lit-sa ki!

Édesanyám, én a strázsát nem állom,
Amott jönnek a fegyveres zsandárok.
Csali Pista nem vette azt tréfára,
Felugrott a keselábú lovára.

El is vitte keselábú messzire,
Elvitte a bakonyai fenyvesbe.
Lova lába megbotlott a gyökérbe,
Csali Pistát ott fogták el örökre.

Arra kérem én a csendőr urakat,
Ne lőjjék ki alólam a lovamat.
Ejnye, azt a kutya-betyár mindenit!
Lovát félti, nem a saját életét.

Megüzenem én a feleségemnek,
Viselje gondját két kis gyermekemnek.
Se gulyásnak, se csikósnek ne adja,
Mer' olyan betyár lesz, mint édesapja.

1963. Dallos Márton, 81 éves

Dr. Berze gyűjteménye I. 266., 267-ik oldalán található balladákhoz hasonló, de nem azonos a dallam és a szöveg.

DŐRI MARIS balladája

Moderato

4.

Nagyharsányi bíró fia nem ment el a csárdába,
Inkább elment, inkább elment a csongrádi kávéházba. Megtöltötte a fejsze-
verét,

Ugy várta a szeretőjét, Dőri Maris a legszebb
lány kit szivemből szerettem.

Dőri Maris felöltözött tiszta fehér ruhába,
Ugy ment el a, úgy ment el a csongrádi kávéházba.
Még az anyja nem is tudja, hogy lett a szép leánya,
Csak a hire jár utána, meglötte a babája.

Nyisd ki anyám, nyisd ki anyám zöldre festett kapudat,
Ereszd be a-, eresz be a félig meghalt lányodat.
Vesd meg anyám az ágyadat, fektesd bele szép lányodat,
Hadd fesse be piros vérem fehér slingölt ágyadat.

Nagyharsányban harangoznak, talán bizony temetnek?
A legények, a legények gyász-koporsót emelnek.
Dőri Maris koszorúja, ráillik a koporsóra,
Nagyharsányi bíró fia keservesen siratja.

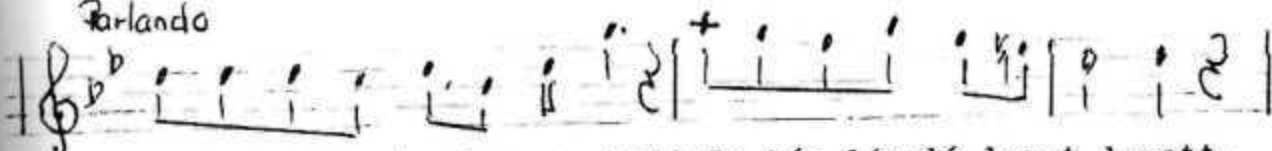
Józsi, Józsi édes fiam, hogy merted ezt megtenni?
A falunak, Nagyharsálynak legszebb lányát megölni!
Az uristen meg se mentsen, sötét börtönbe vettessen,
Sötét börtön fenekére, kurtavasra veressen.

1964. Bózsa Sándor, 56 éves

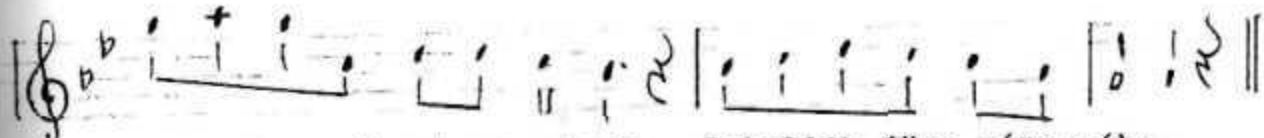
E ballada dallama majdnem teljesen megegyezik az Ács Julis-
ka ballada dallamával. A megénekelt eseményhez is hasonló
történetet mesél el.

A Berze-gyűjteményben a fenti ballada nem szerepel.

Barlando

A fe-ke-te ha-lom a -latt, Fe-hér László lovat lopott.

O-lyant csattant az ostora, Behallik Gönc váro-sába.

Rajta, rajta Gönc városa,
Fehér László be van fogva.
Kérdi tőle a kapitány:
-Van-e apád, van-e anyád?

-Bátyám, bátyám, édes bátyám,
Szüzességem érted adnám,
Véle hálnék a bíróval,
Téged megszabadítalak.

-Nincsen apám, nincsen anyám,
Van egy takaros hugocskám,
Kinek neve Fehér Anna,
Párja nincs Gönc városába.

-Ne hálj véle a kutyaival,
Az akasztanivalóval.
Néked pártádat letöri,
Nekem fejemet leveszi.

Meghallotta eztet Anna,
Hogy a bátyja be van fogva,
Parancsolja a kocsisnak:
-Fogd be a négy legszöbbsz lovát!

Erre Anna nem szól semmit,
Visszalép a folyósóra;
Folyosóról a szobába,
Lefeküdt a nyoszolyára.

-Adjon isten bíró uram!
-Isten hozta gyöngy madaram!
-Hoztam számtalan aranyat,
Szabadítsd ki a bátyámat!

Éjfél után egy az óra:
-Alszol-e már Fehér Anna?
Se nem alszom, se nem nyugszom,
Nehéz lánc csörgését hallom.

-Nem kell nékem az aranyad,
Csak hálj vélem egy éjszakát;
Nem kell nékem az aranyad,
Csak hálj vélem egy éjszakát!

Éjfél után négy az óra:
-Fölkelhetsz már Fehér Anna!
Föl is kelt a Fehér Anna,
El is ment a vasrostélyra.

Erre Anna nem szól semmit,
Kilépett a folyósóra,
Folyosóról, folyósóra,
Egyenest a vasrostélyra.

Ekkor 'jedt meg Fehér Anna,
Hogy a bátyját nem találja.
-Ne keresd ott a bátyádat,
Csak az akasztófa alatt.

Terád bíró átok szálljon,
Mosdóvized vérré váljon!
Törülköződ lobbot hányjon,
Egészséged vándoroljon!

1963. Dallos Márton, 81 éves

Dr. Berze gyűjteményében /I. 160, 161, 162-ik old./ három változatban megtalálható e ballada. A 160-ik oldalon lévő szövege részben megegyezik a fentiekkel, de a dallam teljesen eltérő.

MICA MÁRI-ról szóló dal

Mica Mária nyu-szo-lája, Üvegből van a négy lába.

Gye-re Marcsa, feküdj rája, Had törjön el a négy lába.

Mica Mária mér' vagy-va,
Nem vagy arra rászorulva.
-Hogy ne lennék rászorulva,
Milyen szép a selömszoknya!

Mica Mária megy a kutra,
Nem talál a gyalogútra.
Marsal Jóska megmutatja,
Merre van a gyalogútja.

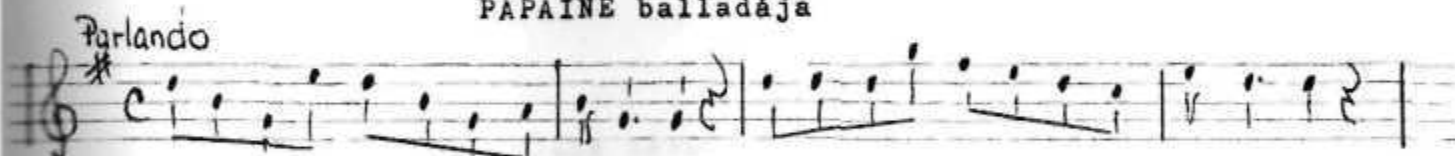
Micáékná' ég a világ,
Most varrják a selömszoknyát.
Azt is azér' varrják este,
Mer' a farával kereste.

1964. özv. Imrő Jánosné, 78 éves

A 20-as években keletkezett ez a dal "A menyecske nyíló virág" c. ismert népdal dallamára Martonfán. Szereplője élő személy, martonfai lakos.

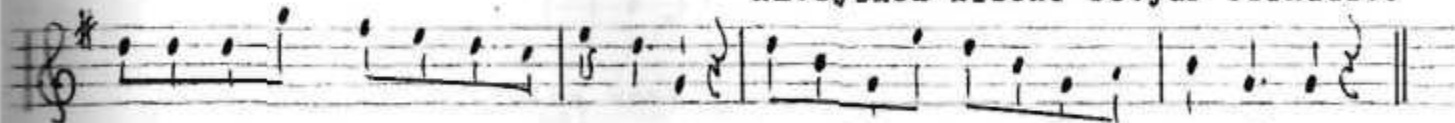
Elterjedésében a martonfai búcsú /Aug. 20. Szent István napja/ nagy szerepet játszott. A rokon kapcsolatokon túl, Hosszúhetény lakossága nagy számmal látogatott Martonfára a különböző családi események kapcsán is.

PÁPAINÉ balladája

Jaj, de széles, jaj, de hosszú az az út.

Amelyiken kilenc betyár elindult.

Kilenc betyár, a vállán, Ugy sétálnak Pápainé udvarán.
kilenc fegyver

-Adjon isten Pápainé Jó estét!
-Adjon isten kilenc betyár szerencsét.
Pápainé, ne kíváncson szerencsét,
Még az éjjel elveszük az életét.

Pápainé kiszaladt az udvarra,
A két kezét a fejére kapcsolja.
Jaj istenöm! Bocsásd meg a bűnöm
Kilenc betyár veszi el életömet.

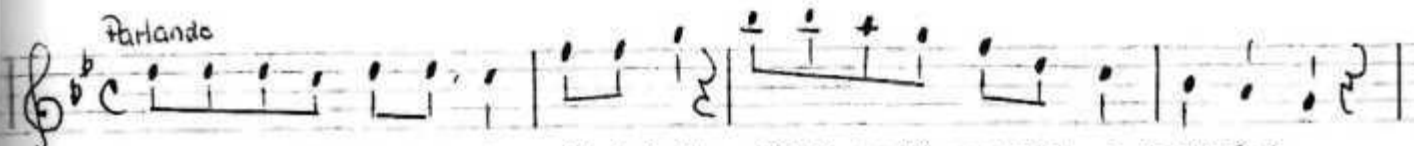
-Rézi, lányom eredj le a pincébe!
Hozzál fölbort a legnagyobb iccébe!
- Nem kell nekünk sem a bora, sem maga,
Még az éjjel lányával fekszik halva.

Megkészült a kalocsai nagy utca,
Pápainét viszik el végig rajta.
Pápainét, két eladó lányával,
Hitvesével, megesküdtött párjával.

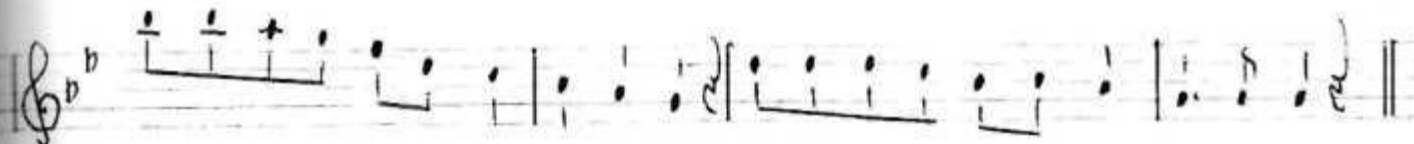
1963. Dallos Márton, 81 éves

Közismert, a Berze-gyűjtemény I. 266-ik old. Nemes János gyűjtése a 30-as években. Fenti dallam némileg módosul és a szöveg is bővül.

Parlando

Fe-ke-te föld termi a jó búzát, Sűrű erdő neveli a betyárt.

Sűrű erdő a be-tyárt neveli, Kocsmárosné gondjukat vi-seli.

Hallottam zsandárok erős kopogását,

Pávics Milus elszomorodását.

Maradt volna retek fekete földjébe,

Véméndi menyecske az anyja méhébe.

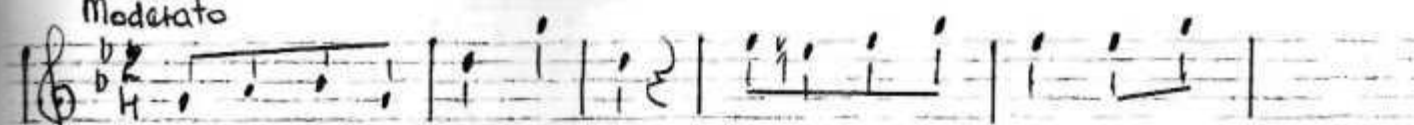
Véméndi menyecske nem született volna,

Pávics Milus el se veszett volna.

A balladát a nótafa búcsúban hallotta. 1963. Dallos Márton, 81 éves Véménd környékén, valamint Erdősmecskén /Rácmecskén/ élő rációk közül kerülhetett ki a ballada hőse. Várady Ferenc írja /II.529./ hogy 1703-ban különösen a mecskei rációk tűntek fel fosztogatásaik és gyilkosságaik által. Ilyen nevű személyek lehettek, mert Pécssett is volt hasonló nevű /1705-ben: Pávics Ignác alispán/.

RÓZSA SÁNDOR balladája

Moderato

Ba-kony er-dő gyász-ba van! Ba-kony erdő gyász-ba van,
Még csütörtökön dél-be, Még csütörtökön dél-be van,

Ró-zsa Sán-dor fog-va van, Ró-zsa Sán-dor fog-va van.

Vi-gan ment a pén-zé-vel, Vi-gan ment a pén-zé - vel.

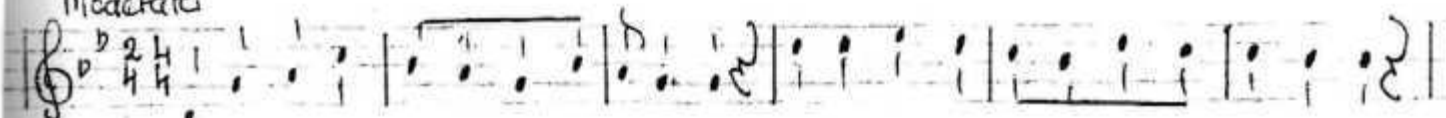
Utána ment az anyja, Nem Balaton vizébe, Bécsi lányok sirjatok,
Utána ment az anyja, Nem Balaton vizébe, Bécsi lányok sirjatok,
-Sándor fiam, jöjj haza, Csenedő káplár vérébe, Siromra boruljatok,
Sándor fiam jöjj haza! Vagy a magam vérébe. Engem többé nem láttok

Nem megyek én már vissza! Rézfokos a kezembe'
Nem megyek én már vissza, Rézfokos a kezembe,
Mer' megfürdök még máma, Páros kés a szívembe',
Mer' megfürdök még máma! Páros kés a szívembe'.

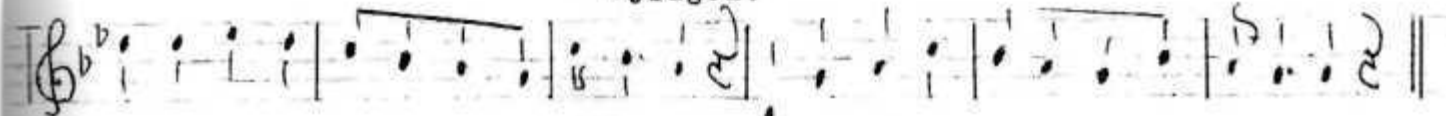
1963. Dallos Márto
81 éves

SZARVAS ISTVÁN balladája

Moderato

Rém-sé-ges hirt közöltek az ujságok. Mit elkövettek a kóbor cigányok!

Az országnak több helyén egymás után, Garázdálkodott az elvadult karaván.
A dánosi pusztának az aljában

Állt egy csárda egyedül egymagában. A gaz banda gyorsan rohant utánna,
Szarvas István volt annak a gazdája, Nem használt az, hogy az ajtót bezárta,
Melléte volt felesége és lánya. Mer' baltával azt is hamar kivágta,
Szarvas gazda életét kioltotta.

Péntek este kilencre járt az óra, Alvóra tért az asszony és Teruska.
Szarvas István egyedül egymagába, Mikor e négy étellel így végeztek,
Várja, tán még jön vendég a csárdába. Minden értékes holmit összeszedtek,
Mint aki csak jól végezte munkáját.

Nem is sokat kellett neki várnia, Rádásul fölgyújtották a csárdát.

Sietve jött egy cigány-ármádia. A tűz láttára előjöttek a népek,
Italt kértek a cigányok szaporán, Ekkor látták a borzasztó esetet.
Pedig vérre volt szomjas a karaván. Jéggé fagyott az embernek a szive,
Szarvas gazda borért ment a pincébe, Sűrű könny jött mindenkinek szemébe.

Jaj-sikoltás jött közben fülébe.

Sietve tért vissza a lakásába,

Feleségét akkor már halva látta.

A leánya szintén ki volt végezve,
A kocsis meg ott hevert a sötétbe.
Szarvas gazda, mikor ezeket látta,
Menekült a leghátulsó szobába.

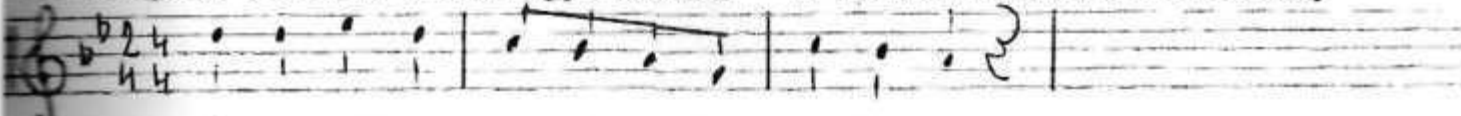
Minden-ki csak csupán az-tat sej-tet-te,

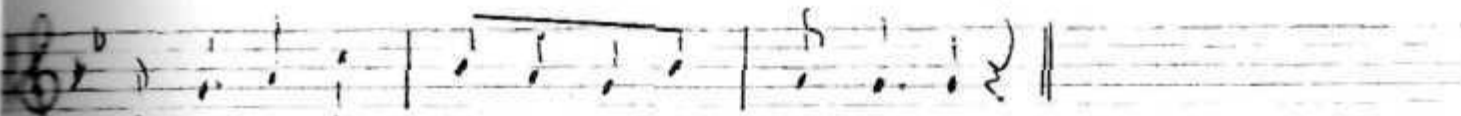
Hogy ezt csakis kó-bor ci-gány te-het-te.

Az országnak minden kóbor cigányát,
Összeszedte csakhamar a zsandárság.
Tömlőcbe jött rég már ez a gaz banda,
Igazságoz büntetését megkapja.

Akasztfán fognak ők elszáradni, Az áldottakat egymás mellé temették.
Nem fognak ők soha többet gyilkolni. A dánosi temetőbe letették.

Ég-be szállott szegény ártat-lan lel-kük,

Irád-koz-zék min-den em-ber é-ret-tük!

1964. Bózsza Sándor, 56 éves

Amint a szövegből is kitűnik, a történet a sásdi járásban lehetett. Diákközomban egy vásárosdombói fiútól /Horváth Gyula/ is hallottam az alábbiak szerint:

"Szekcső mellett van egy falu, Kisdombó, /Vásárosdombó/
Abba' történt ezer éve borongó....

Bózsza Sándor édesapja is - akitől e balladát tanulta - a hegyhát valamelyik falujában hallotta e dalt először. A megénekelte esemény a század elején történhetett.

V á l t o z a t :

Adjon isten! Barna Jancsi, mi baj van?
Mi bánt téged akkor, mikor tavasz van?
Körülfogta a szívemet a bánat,
Egy kislányér' megöltem a komámat.

Kár volt azt neked Barna Jancsi megtenni,
Egy kislányér' a komádat megölni!
Az a kislány feleséged úgy sem lesz,
A halálod, a halálod ebben lesz!

Falu végén állitják a bitófát,
Barna Jancsit arra föl is akasztják.
Fujja a szél gyolcs ingét, gyolcs gatyáját,
Más öleli az ő kedves babáját.

1964. Bózsza Sándor, 56 éves

V á l t o z a t :

Édesanyám, ha te tudnád, amit én,
Milyen gyengeszívű leány vagyok én?
Olyan gyengeszívű leány vagyok én,
Fáj a szívem, meghalok a babámér'.

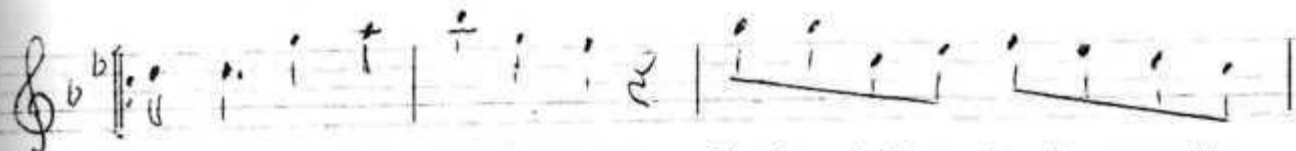
Árok, árok tele van tiszta vízzel,
Tele van a szívem keserűséggel.
Annyi bánat van a gyenge szívemen,
Kilenc hajó se vinné el a vizen.

1964. özv. Imrő Jánosné, 78 éves

Modorato

Bu-da-pes-ti fog-ház-ba, Ma-gam vagyok be-zár-va.

Gye-re ró-zsám, vált-sál ki, Ne hagyjál a bu-da-pes-ti

fog-ház-ba el - her-vad-ni!

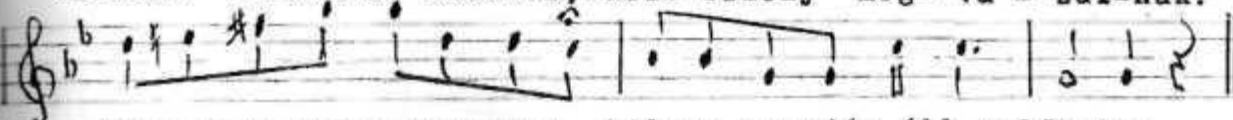
Kiváltlak én, ki, ki, ki,
Nem hagylak elhervadni.
Eladom a jegykendőm,
Kiváltom a budapesti fogházból a szeretőm.

1963. Tarr Józsefné, 58 éves

Ritardando

Csütörtökön virradóra találtam egy csőszkuny-hó-ra.
Csendőr u-rak mit akarnak, Talán bizony meg-va - sal-nak?

Alig, hogy elszenderedtem, kilenc zsandár áll e-lőt-tem.
Nem a-ka-runk mi va-sal-ni, Szilaj csikót jöttünk venni.

Van is itten szilaj csikó,
De nem zsandár alá való.
Mer' ha arra zsandár ülne,
Szabad madár is rab lenne.

Megellett a buga bárány,
Ki fizeti meg az árát?
Majd megisszuk Szent György napk
Ha akkor nem, karácsonykor. r

Három éjjel nem aludtam,
Még az éjjel sem aluszom.
Még az utcát bé nem járom,
Szeretőmet meg nem látom.

Mikor jöttem hazafelé,
A zobáki csárda felé;
Kilenc zsandár áll előttem,
Megfogják a kötőfékem.

Kicsiny tinó, nagy a járom,
De kicsike az én párom!
Három esztendeig várom,
Ugy is az lesz az én párom

Azt kérdezik: honnan jöttem?
Hol az utazó levelem?
Kettőt-hármat agyonlőttem,
Itt az utazó levelem!

Elhajtottam Szabadkára,
Szabadkai nagy vásárba.
Cseréltem én ott hét tinót,
Mind a hét daruszörű volt.

1963. Szabó István, 59 éves

Andantino

Kis kertembe' a rezedá ki van virágozva,
Arra mennek a legények, mind leszedik róla.
Csipkés a levele, rajtam van a falu nyelve,
Hogy is lehet a babámnak ilyen csalfa szíve.

1963. Szabó István, 59 éves

Pavando

1958. Dallos Márton, 76 éves

Comodo poco rubato

Felmegyek a hegyre, felmegyek a hegyre, lené-zek a völgy-be.

Ott látom a babám, ott látom a ba-bám tiszta fe-ke-té - be.

Tiszta feketé- ba a ba-bá-ját gyá-szol-ja,

A-ki ré-gen meghalt, réges-régen meghalt a román há-bo-rú-ba.

Felmegyek a hegyre, felmegyek a hegyre, lenézek a völgybe.
Ott látom a babám, ott látom a babám egy kovács műhelybe'.
Lovát vasaltatja, a harctérre akar menni,
Este gyere babám, este gyere babám, búcsú csókot adni.

1963. Ugrovcics Józsefné Fülöp Katalin,
61 éves

Parlanc

Ha fel-ü-lök kis-pej lovam há-tá - ra,

Be-ug-ra-tok a ba-bám ud - va-rá - ba.

Sza-ladj lo-vam el a vi-lág vé-gé- re,

Nincs i-gaz-ság e-gész Pest várne-gyé-be!

1963. Szabó István, 59 éves

Porkando

Ha ki-me-gyek a pusztai ha-tár-ba,

Gu-lya,mé-nes kint delel a ka-rám-ba',

Ha fel-ü-lök,réz sarkantyúm be-vá-gom,

Ugy megyek el a ba-bám-hoz a nyá-ron.

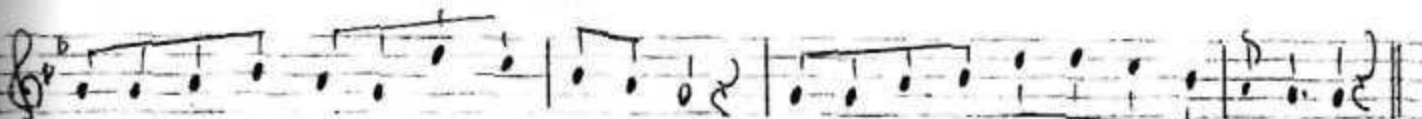
Végigmegyek a pusztai határon,
 Göndörszörű subám szőre ne ázzon.
 Göndörszörű subám szőre had ázzon,
 Csak a babám gyenge szive ne fájjon!

1963.Szabó István,59 éves

Poco, rubato

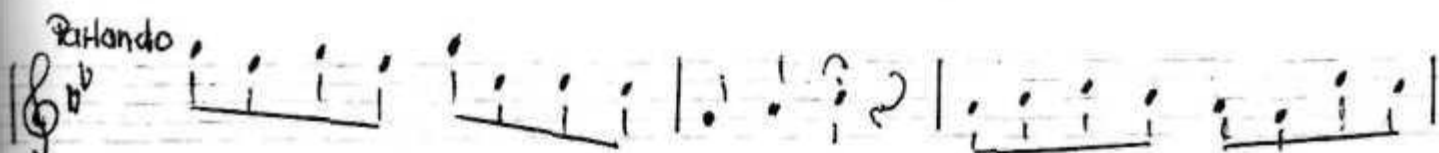
Isten terem-tet-te a be-tyá-ro-kat,Hogy az átok verje a pógárokat!

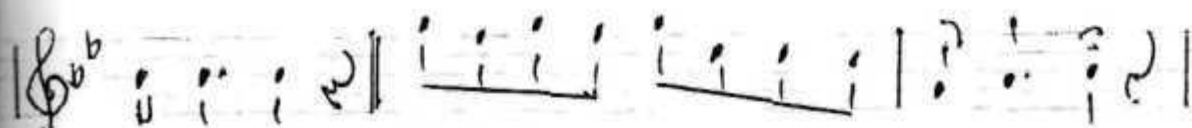
Mer',ha betyár gyerek nem találkoznék,Kutya pógár soha se imádkoznék!

Verd meg Isten a mogyoróbokrokat,
 Mér' teremnek oly egyenes botokat:
 Ha ráverik az én gyenge faromra
 Vászón gatyám kettéhasad alatta.

1956.Ferencz Jánosné,Ferencz Katalin
 51 éves

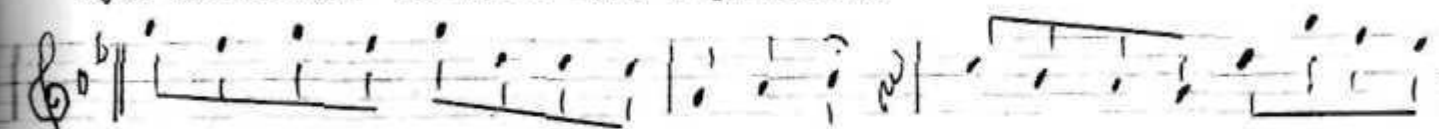
I-szom a bort fenyő-fá-val tü-ze-lek, Még az éjjel babám mellett

he-nyé-lek. Betyár gyerek alatt zörög a ha-raszt,

Nyár de-re-kán ta-ka-ro -dik a ps-raszt.

Ugy el-hány-ja, veszte-ge-ti e-re-jét, El-a-lu -szik, elhajtják a

hat ök-rét.

Én vagyok a nagyhetényi dezentor,
Ki fölnyergelem a lovam éjjélkor.
Éjféltájban fölnyergelem a sárgát,
Hajnalodik, elmulatom az árát.

Kimegyek a nagyhetényi nagy dombra,
Onnan nézem, merre legel a gulya.
Kiáltom a legkisebbik bojtárnak:
-Szaladj bojtár, tereld meg a gulyámat.
Szaladj bojtár, tereld meg az elejét,
Mer' nem hallom a vezér csengetyűjét.

Jaj, de szépen szól a harang Heténybe',
Mikor engem visznek a temetőbe.
Te járj elől, te vigyed a fejfámat,
Megfizeti lelke majd, ha föltámad.

1963. Szabó István, 59 éves

T. giurlo

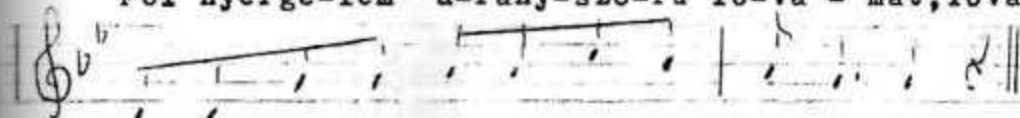
Jó dol-ga van a mos-ta-ni hu-szár-nak,
É-des - anyám, ki a hu-szár, ha én nem?

Nem kell szénát kaszáljon a lo-vá-nak.
Ki nyer-ge-li fel a lo-vam, ha én nem?

Mert a szé-na por-ci-ó-ba van köt-ve, van kötve, de van kötve,
Föl nyerge-lem a-rany-szõ-rü lo-va - mat, lovamat, de lovamat,

Gye-re ró-zsám, tedd a lo-vam e-lé - be!
Le-ru - ga - tom vé-le a csil - la-go-kat.

Kesely lovam nyerített a csatába',

Első lábát éles golyó találta.

Szállj le huszár, vedd le nehéz nyergedet, nyergedet, de nyergedet.

Szegény lábam nem bír tovább tégedet.

1963. Ferencz Jánosné, Ferencz Katalin,
59 éves

T. giurlo

Kocs-má-ros-né né-kem ha-lat süssön kend,
És mel-lé-je cit-ro-mos bort hoz-zon kend!

Szol-gá-ló-ját strá-zsá-ra ál-lit-sa kend,

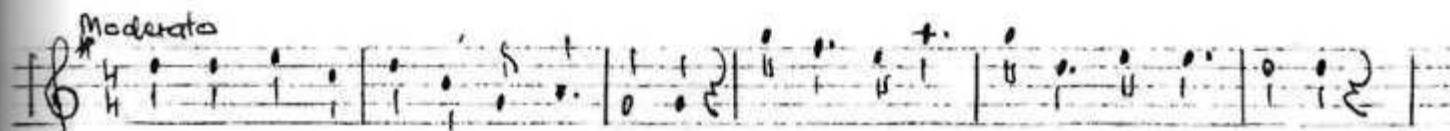

Ha zsan-dár jön, né-köm hi-rül ad-ja kend!

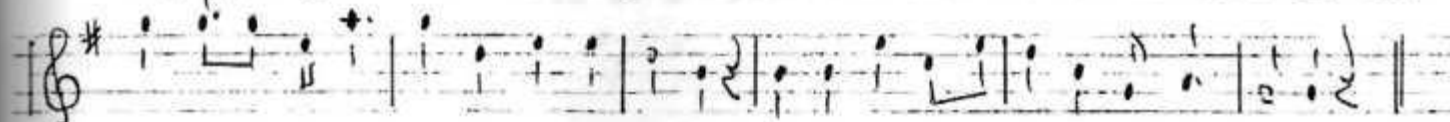
Kocsmárosné, de savanyú a bora,
Olyan, mint a valóságos vadalma.
Kocsmárosné, cukrozza meg aborát,
Még az éjjel elszeretem a lányát.

Jaj, de nagyon szalad be a szolgáló,
Mindjárt itt lesznek a tollas zsandárok!
De a betyár nem vette azt tréfára,
Fölugrott a bársonyszőrű lovára.

1963. özv. Imrő Jánosné, 78 éves

Lányok, lányok rólam tanul-ja-tok. Katona sze-re-tőt ne tart-sa-tok!

Mer'a katonát el-vi-szik messzire, Rám se gondol, hogy voltam
sze-re-tő-je.

Mi eddig volt, már ezután nem lesz,
Szeretőmmel több beszédem nem lesz.
Vasárnap volt nálam utoljára,
Akkor is az anyja bosszújára.

Utca, utca, te hatényi utca,
Utoljára megyek végig rajta.
Utoljára bemegyek egy házhoz,
Elbúcsúzom a kedves babámtól.

1963. özv. Ugrovics Józsefné, Fülöp Ka-
talin, 58 éves

Meg-el-lett a bu-ga bárány, Ki fi-ze-ti meg az á-rát?

Majd megisszuk Szent György Ha ak-kor nem, kará - csony-kor.
napkor,

Mikor jöttem hazafelé,
A zobáki csárda felé;
Kilenc zsandár áll előttem,
Mefogják a kötőfékem.

Azt kérdezik: honnan jöttem?
- Hol az utazó levelem?
Kettőt-hármat agyonlőttem,
Itt az utazó levelem!

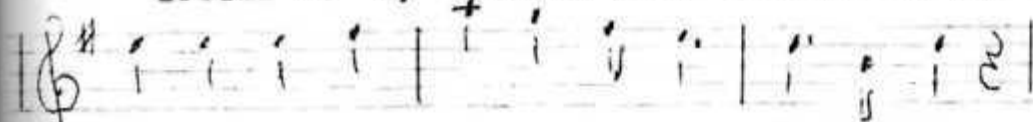
Elhajtottam Szabadkára,
Szabadkai nagy vásárba.
Cseréltem én ott hét tinót,
Mind a hét daruszőrű volt.

1963. Szabó István, 59 éves

T. giusto

Nyisd ki anyám, nyisd ki anyám zöldre festett ka-pu-dat;
Ereszd be a, e-reszd be a sza-bad-sá-gos fi-a-dat.

Be-e-reszt-lek é-des fi-am, vár-ta-lak,

Há-rom é - ve, hat hó-nap-ja, mi-ó -ta nem lát-ta-lak!

A vadgalamb, a vadgalamb rászállott a vetésre.
Gyenge vagy még, gyenge vagy még babám a szerelemre.
Gyengeséged nem annyira sajnálom,
Elvonnék, te vagy az én világom!

1963. Özv. Kiss Jánosné, Bencze Katalin,
62 éves

T. giusto

Sej! Li-ba, li-ba, li-ba, ti-zen-há-rom li-ba.
Sej! Utca, utca ut-ca, nagy-he-té-nyi ut-ca,

Hív-nak en-ge-met egy la-ko-da - lom-ba.
U-tol-já-ra de vég-gig me-gyek raj-ta.

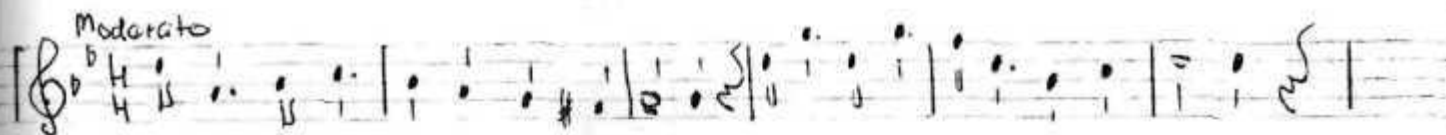

Mit ér né-kem az o-lyan lak-zí, la-ko-da-lom,
U-tol - já-ra de sej, haj, meg-állok egy ház-nál

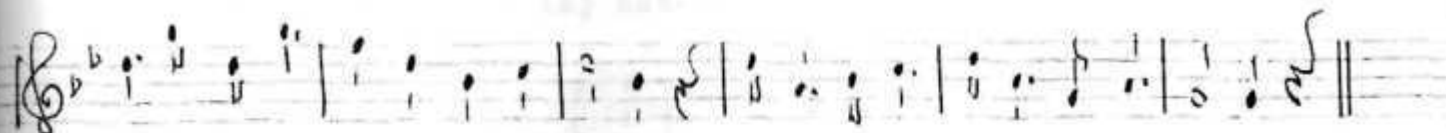

Sej! Mi-ben kisan-gya-lom te vagy a meny-assz-ony!
Sej! Kedves kisan-gya-lom rá-csos ka-pu - já-nál.
Sej! Biró, biró, biró, te hetényi biró,
Ássa-ki a szemedet a holló!
Mért irtad be a nevem katonának,
Sej! Mikor engemet a lányok is sajnálnak,

1963. Kiss Istvánné, Szabó Mária, 49 éves

Su-ba, su-ba, göndörszörű su-ba, Hat ökörért nem adnám én oda.

Mer'az ökör csak járomba va-ló, De a suba menyecske ta-ka-ró.

Kis pej lovam arra vagyok szokva,
Többet van az éhen, mint jóllakva.
Magam pedig arra vagyok szokva,
Szeretem a más asszonyát, lopva!

Ez a kislány, de kedvemre való!
Nem hiába fáradt érte hat ló.
Mind a hatnak kesely volt a lába,
Magam vagyok annak a gazdája.

1963. Szabó István, 59 éves

Sza-gos a roz-maring, szagos a roz-maring, földre hajlik az á-ga.
Haragszik a baka, haragszik a ba-ka, mikor ma-si - ro-zik.

Gyere kis-an-gya-lom, gyere kisangya-lom, feküdj az árnyé-ká-ba.
Minden csárda előtt, minden csárda előtt nagyot károm - ko-dik.

Nem fekszem, nem fekszem, roz-maring árnyékába, galambom,
Verje meg az Is-ten, azt a jó é-des-anyát, galambom,

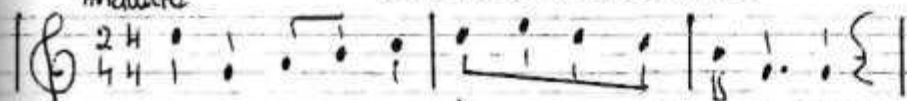

Összetörik babám, a fehér alsó szoknyám, megver az é-desanyám.
Aki ka-to-ná-nak, de a-ki reg-ru - tának neveli a fi-át.

1963. özv. Imrő Jánosné, 78 éves

Andante

=====

Ab-la-komba van három cserép muskátli,

Ha nem szeretsz, nem muszáj hoz-zám járni!

A-ra-nyos a ne-ved, el se lehet felejtteni,

Igy jár az a lány, ki babáját sze-re-ti.

Összefolyik a Tisza viz a Dunával,

Összeillik a szőke a barnával.

Nem bánom én, ha össze- is, vagy ha nem is,

Sáské vagyok én, barna a szeretőm is.

1963. Elm.: Szabó István, 60 éves

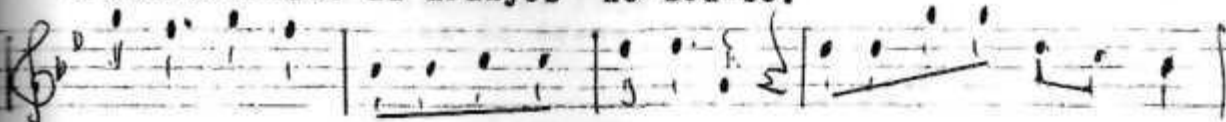
A-ra-nyos kis Mariskám, jaj de gyenge lehettél,

A-ra-nyos kis Ma-riskám, gyere velem a kertbe,

Mi-kor engem szeretgetni el-kezd-tél.

Szakíts rózsát az aranyos ke-zed-be.

Nem voltál több, tizenkettő meg egy fél! Aranyos kis Mariskám,

Nem szakítok, nem szeretem a szá-gát, El-ven-né-lek Mariskám,

Jaj, de gyenge lehet-tél.

de/nem enged az a-nyád.

Aranyos kis Mariskám, gyere velem szobára,
Feküdjünk le az aranyos diványra.
Fél van vetve gömbölyűre, szögletre,
Aranyos kis Mariskám ott leszel megölelve.

Ha megnalok Mariskám,
nincsen aki sirasson,
Nincsen aki koporsómra
boruljon.
Koporsómnak sem födele, sem
lába,

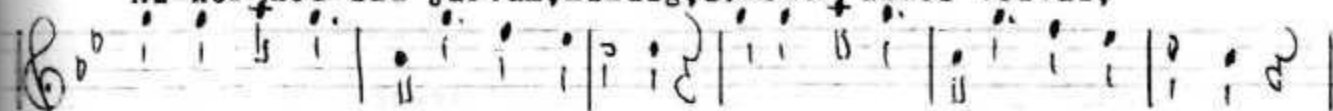
Aranyos kis Mariskám,
Visznek a másvilágra.

1964. özv. Imrő Jánosné, 78 éves

Moderato

Da-lolj kis pacsirta, fönna magas levegőben,
Mi-kor hoz-zád jártam, mindig, sokszor álmos voltál,

Láttad-e a ba-bá-mat a réten? Láttam bizony, az alföldi réten,
Szól-tam hozzád, mindig haragudtál. Én felőlem kialhatod ma-gad,

Keselylábú csikót i-tatott a Ti-sza-szé-len.
Mer'én nem ölelem vékony karcsú de-re - ka-dat.

Nincsen szebb madár a sárgalábú kis madárnál,

Nincsen szebb lány a hetényi lánynál.

Mert annak van kantáros köténye,

Hogyha megengedi, beleülök az ölébe,

Nincsen szebb madár a sárgalábú
kismadárnál.

Nincs szebb legény, hetényi legényné.

Mer'annak van "férefrizurája",

Hogyha megengedi, leszek neki a

babája!

Andante

1. Dombon van a kisangyalom tanyája,

2. Udvaromat a ka-ná-lis ha-sít-ja,

I-de lát-szik annak a ró-zsa- fá-ja.
A szí-ve-met egy nagy bánat szo-rot-ja.

Bús gerli-ce szo-kott rajta tanyáz-ni,
Szorítsd bá-nat az én ár-va szí-ve-met,

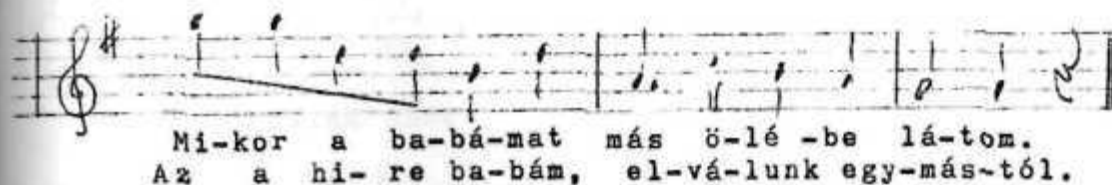
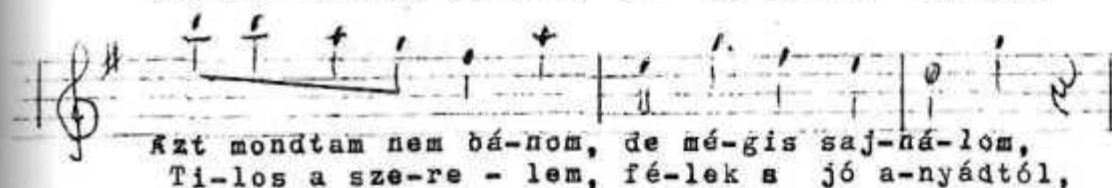
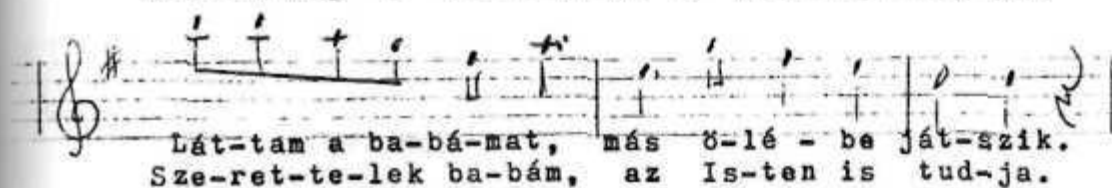
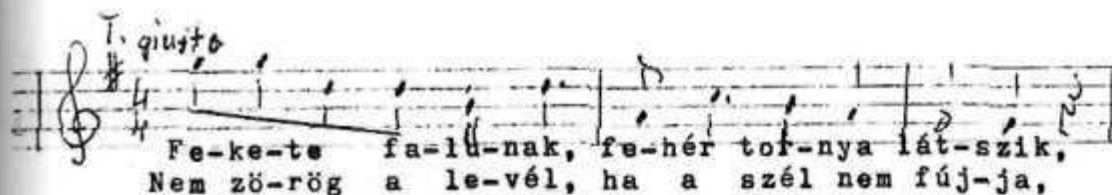

Szeret-telek nehéz tő-led elvál-ni.
Kit szerettem, az az e-nyém nem le-het.

Elmehetsz már hétszer alá-, hétszer föl,
Nagyhetényi kislányt nem találod föl.
Mer' annak van vékony, karcsú dereka,
Homlokára göndörödik a haja.

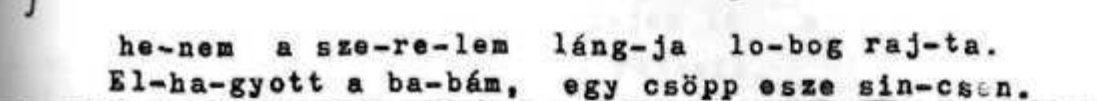
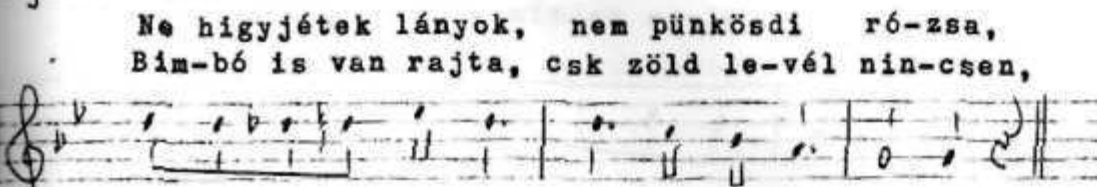
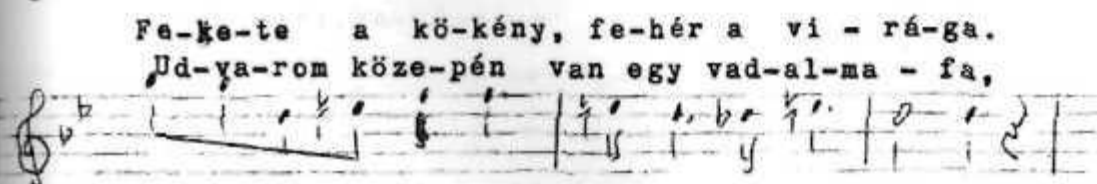
Ne vágd meg a piros almát, megrothad,
Ne szomorítsd a szívemet, meghasad.
Ki megszorította a szívemet,
Sohase lássa a csillagos eget.

1964. Szabó István, 60 éves

1958. Dallos Márton, 76 éves

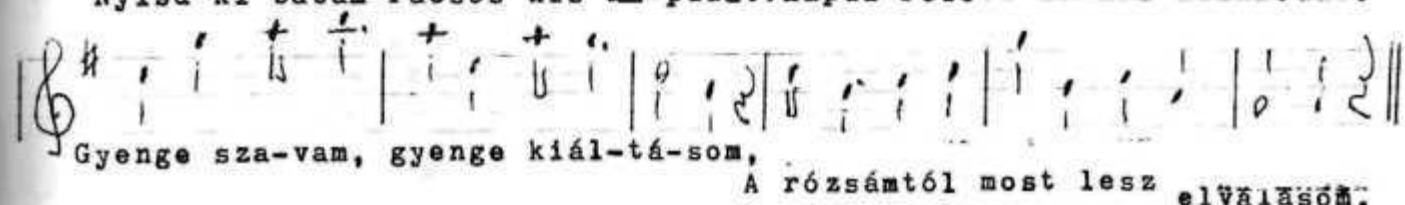
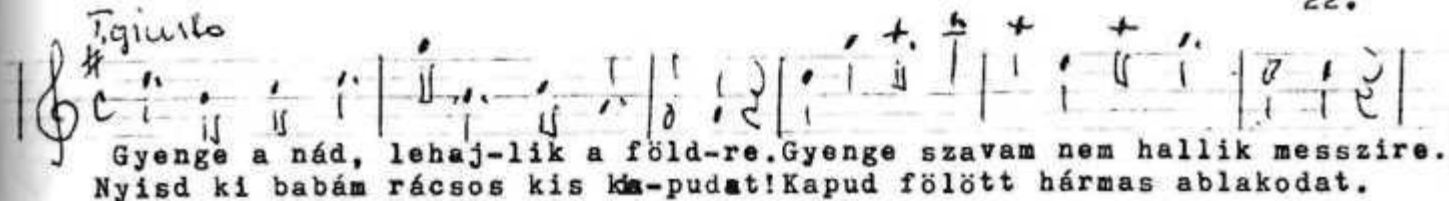
Moderato

Elmegyek, elmegyek, meg is házasodok,
A babám szivére nagy bánatot hagyok.
Fordítsd meg a színét a nyárfa-levélnék,
Igy tanulj meg hinni leány a legénynek.

1963. Ferencz Jánosné, Ferencz Katalin, 59 é.

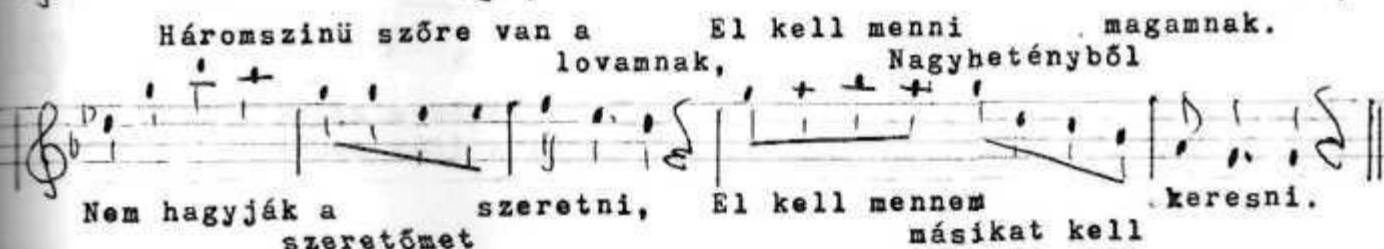
T. giusto

Nyisd ki babám, nyisd ki mind a hárm-at, Adok csókot akár harminchármat!

1963. Kiss Istvánné, Szabó Mária, 49 éves

T. giusto

1963. Szabó István, 59 éves

T. giusto

A mi kis kertünkben virágzik a rózsafa,

Terítve van alatta a rózsá,

Terítve van alatta a rózsá,

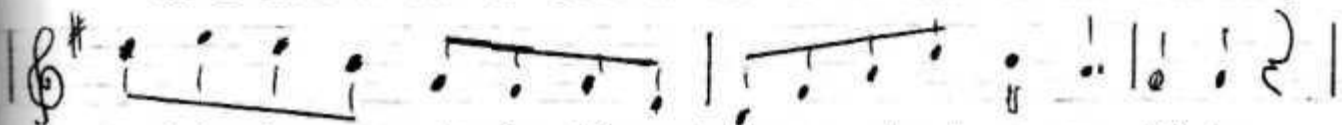
Nem leszek a tied, kisangyalom, de soha!

1958. Dallos Márton, 76 éves

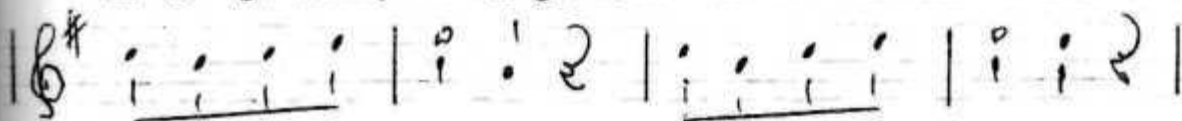
Allegro

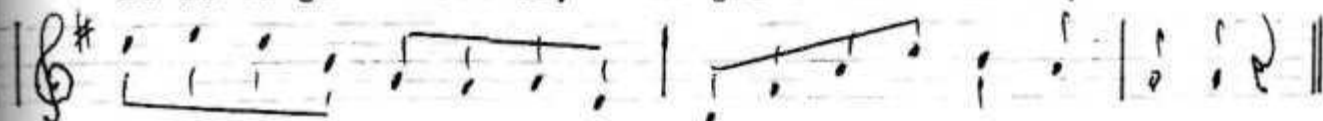
Jaj, de magas az e-per-fa, kö-rül csipkés a le-ve-le,
Ki-e-sett a ki-e-sett a te-a-ró-zsa a ke-zem-ből,

A-zért nin-csen min-den lánynak i-gaz-szi-vü sze-re-tő-je.
Ki-ta-ga-dott, ki-ta-ga-dott az én ba-bám a szí-vé-ből.

Mer'a le-gé - nyek-re kacsint a me - nyecs-ke,
Ha ki-ta-ga - dott is, mé-gis ő az ár-va,

Azért nincsen minden lánynak i-gaz-szi-vü sze-re - tő-je.
Jaj, de szépen szól a zene a he-té-nyi nagy kocs-má-ba.

1964. Szabó István, 60 éves

Moderato

Jaj, de sá-ros, de ka-vi-csos a he-té-nyi ut-ca!
Jaj, de sokszor, három-száz-szor vé-gigmentem rajta.

Jár-tam hozzád harminc-hat hó-napig, Minden áldott es-te,

Hi-te-get-tél, mást szeret-tél, ver-jen meg az is-ten!

Sok jó estét, sok jó estét mondtam az anyámnak,
Vádoljon el, csak még egyszer válasszon fiának.
Vádoljon el, kedves édesanyám, én már hazajöttem,
Ezt a betyár öt-hat évet én már letöltöttem.

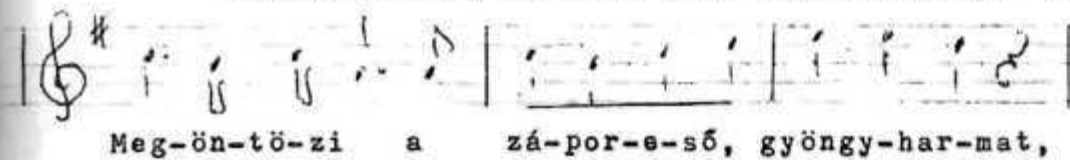
1963. özv. Kiss Jánosné, Bencze Katalin
59 éves,

Kiss Istvánné, Szabó Mária, 38 éves

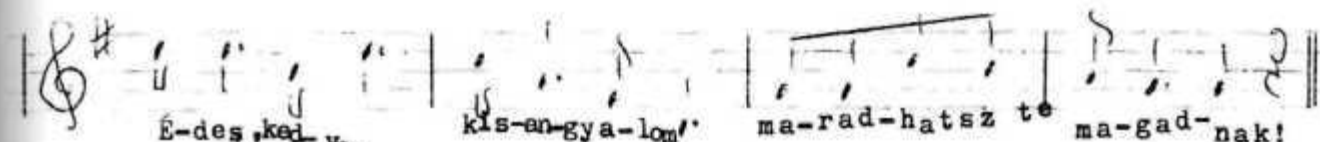
Andante

Kék i-bo-lya, kék i-bo-lya, bú-ra hajtja a fe-jét,
Nincsen a-ki, nincsen a-ki meg.ön-töz-ze a tö-vét.

Meg-ön-tö-zi a zá-por-e-ső, gyöngy-har-mat,

É-des, ked-ve-s kis-an-gya-lom, ma-rad-hatsz te ma-gad-nak!

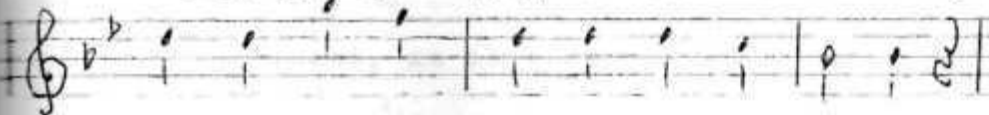
Kék szivárvány, kék szivárvány, koszoruzza az eget.
Eltiltották, eltiltották tőlem a szeretőmet.
Eltiltották tőlem azt az egyet is,
Vegyéek el a, vegyéek el a leányéletemet is!

1963. Kiss Istvánné, Szabó Mária 38 éves

Moderato

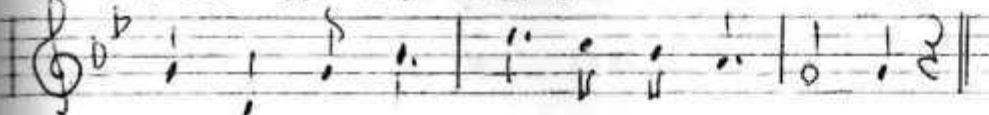
Lá-tod ba-bám azt a te - a ró-zsát?
I-ri-gye-im jaj, de so-kan van-nak,

Nap-pal nyi-lik, es-te já-rok hoz-zád.
Nem hagy-ják sze - ret-ni a ba - bá-mat.

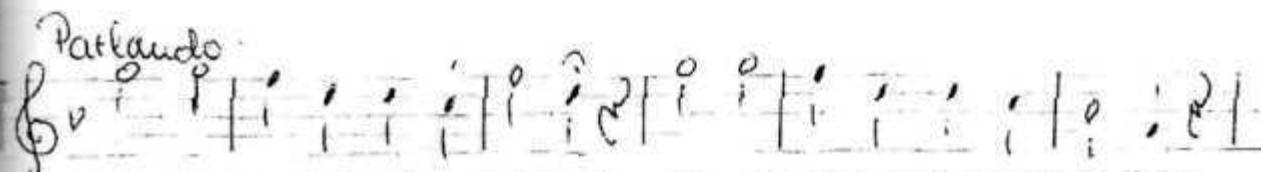
Es-te já-rok, mi-kor sen-ki se lát,
I-ri - gye-im, hagy-ja -tok aze-ret-ni,

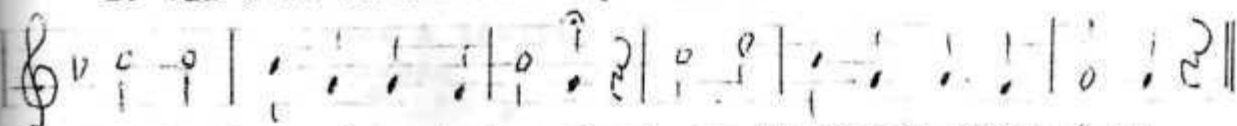
Még-is i-rigy rám az e-gész vi-lág.
Csí-la-fa sze-mem re-á ka-csin-ta-ni!

Irigyeim, hagyjátok szeretni,
Hagyjátok a szememet rávetni.
Rászokott a szemem a nézésre,
Gyenge karom szép lány ölelésre.

1963. Tarr Józsefné, 58 éves

Meg kell a bú-zá-nak ér-ni, Ha min-den nap napfény é-ri.
Le van a bú-za a - rat-va, Keresztbe is van már rak-va.

Meg kell a szív-nek ha-sad-ni, Ha mindennap bánat é-ri.
Hány szem búza egy ke-resztbe', Annyiszor jussak e-szed-be!

1958. Dallos Márton, 76 éves

T. giusto / Verbunk /

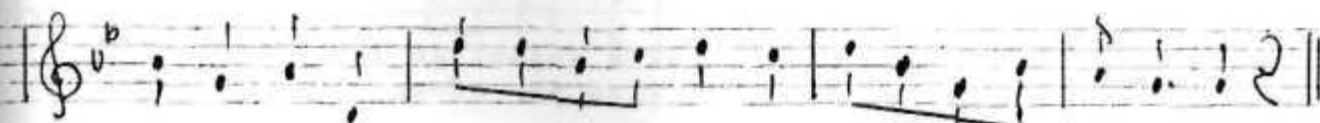
Nagy -he-ténybe', Nagyheténybe' Nincs több
legény csak három!

Az is elment, az is elment rész'aratni a nyáron.

A-mi-kor az ara-tás-nak vé-ge-lesz,

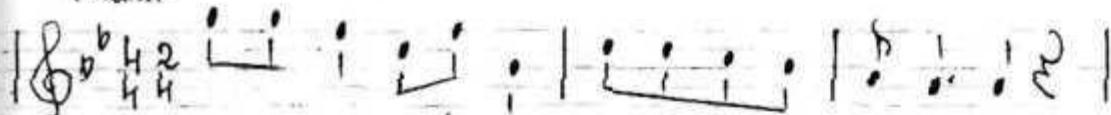
A leg-szebbik, a leg-job-bik az én vőlegé-nyem lesz!

Nagyheténybe', Nagyheténybe' nincs több kislány, csak három
Az is elment, az is elment markot szedni anyáron.
Kék pántlika van a karcsú derekán,
Jaj, de szépen, jaj, de szépen hajlik a marok után.

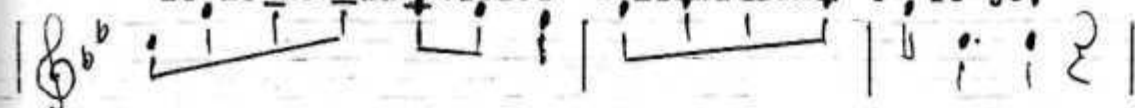
Jaj, de szépen, jaj, de szépen megkéretett a babám,
De nem adott, de nem adott oda az édesanyám.
Adjál anyám, kinek akarsz, nem bánom,
Mig én élek ezen a világon a babámat sajnálom.

1963. Ugrovcics Józsefné, Fülöp Katalin,
58 éves

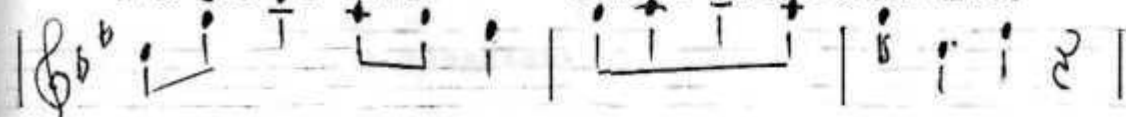
Andante

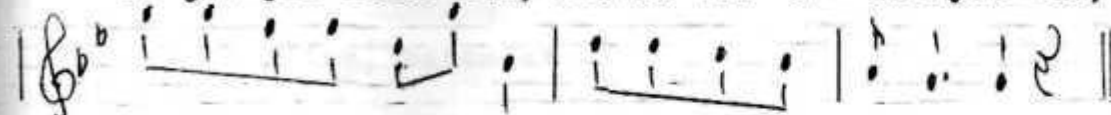
Őszre jár az i-dő, el-szállnak a ma-da-rak.
Ho-mo-ko-ska vi-csos a mi-há-zunk e-le-je,

Férjhez mennek a lányok, én-rám nem vá-ra-ko-z-nak.
Oda jár a babám minden szombat-on este.

Várja-tok le-á-nyok, kár értetek, de nagy kár,
Ne jár-jál én-hoz-zám, kedves kis a-ra-nyos-kám,

Köz-te-tek van az a lány, akiért a szi-ve-m fáj!
Sok az én i-ri-gyem, so-kan ha-ra-gusz-nak rám.

1958. Dallos Márton, 76 éves

Fariando

Sze-gény vagyok, szegénynek születtem. Az irigyek elrabolták tőlem,
A rózsámat igazán szerettem.

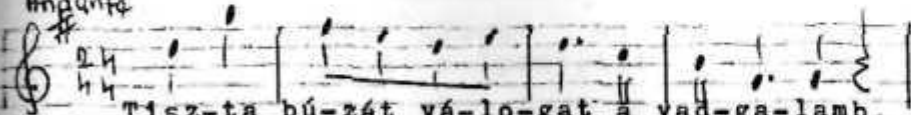
Most lett szegény i-ga-zán be-lő-lem.

Elmennék én messze földre
lakni,
Ahol engem nem ismer majd
senki.

Ugy elmegyek a világ-végére,
Hogy ne legyek senkinek
terhére!

1958. Dallos Márton, 76 é.

Andante

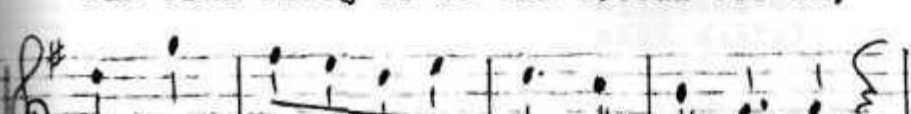
Tisz-ta bú-zát vá-lo-gat a vad-ga-lamb,
Szá-raz a fa so-ha se hajt le-ve-let,

Jaj, de szé-pen szól a he-té-nyi ha-rang.
El-til-tot-ták tő-lem a sze-re-tő-met.

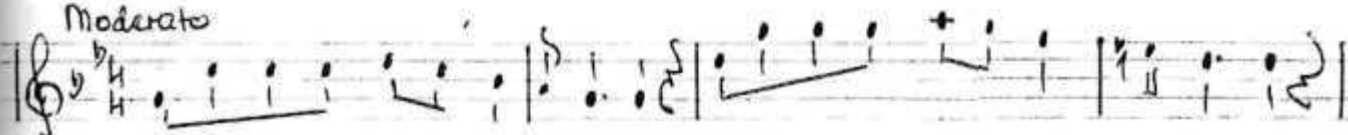
Csk azt ve-ri mind a két ol-da-lá-ra,
Bár csak addig el ne til-tották vol-na,

Erre körül a ba-bám-nak nincs párja.
Mig az Isten másikat ren-delt vol-na.

1963. Ferencz Jánosné, Ferencz Katalin, 58 éves

Moderato

Ud-va-rom-ba van egy kis diófaJaj, de sokszor
megfáztam alatta!

Jaj, de sokszor rámsütött a fényös holdvilág,

Mi-kor mondtam, babámnak, joj'ca-kát!

Ez a Hetény de be van kerítve,
Nemsokára kivisznek belőle.
Kiviszik a híremet, meg a nevemet,
Nevem után régi szeretőmet.

1963. Ugrovics Józsefné, Fülöp Katalin
58 éves

T. giusto

Ud-va-rom, ud-va-rom, szép kerek ud-va-rom,
Nem zö-rög a le-vél, ha a szél nem fújja,

Nem söpri azt töb-bé az én gyön-ge ka-rom.
Nem sze-re-tek o-lyant, kit az any-ja tilt-ja.

Sö-pör-tem e-le -get, sö-pör-jön hát más is,
Ti-los a sze-re-lem, fé-lek az a-nyád-tól,

Sze-rette -lek ba-bám, sze-res-sen hát más is!
Azt hal-lot-tam ba-bám, el-vá-lunk egy-más-tól.
Amerre én járok, még a fák is sirnak,
Gyöngé ágaikról levelek lehullnak.
Hulljatok levelek, rejtsetek el engem,
Mert a kisangyalom mást szeret, nem engem.

1963. özv. Kiss Jánosné, Bencze Katalin,
59 éves
Kiss Istvánné, Szabó Mária
38 éves

Moderato

Zen-gő fe-lett vékony fel-hő nagy-ra jár,

Én u-tá -nam bar-na le-gény so-kat jár.

Hi-á-ba jársz barna legény u-tá-nam,

Nem szeretlek, mer'szö-kére ta-lál-tam.

Nem szeretlek kiasangyalom egyébér',
Csak azért a csárdás kis kalapodér'.
Az alatt van a te fekete hajad,
Akiér' a lányok szíve meghasad.

Haja, haja, haj az enyém nem lettél,
Azt is köszönöm, hogy eddig szerettél.
Köszönöm és babám, szeretetedet,
Hogy eddig is szeretgettéél engemet.

1958. Ferencz Jánosné, Ferencz Katalin,
53 éves

Zöld erdőben la-kom, keressél ga-lam-bom! Nyári folyó-viz-nek

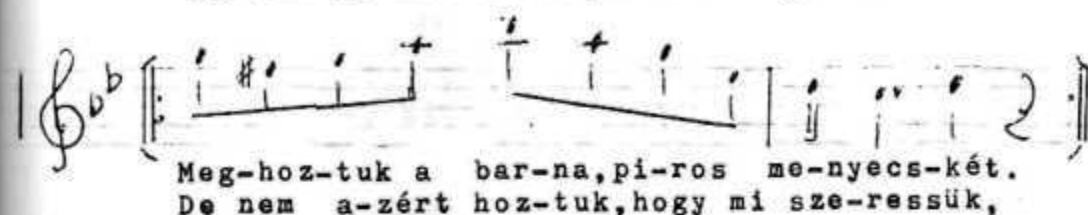

csak zúgását hal-lom, csak zúgását hal-lom.

A nyári folyóvíz szépen elaluszik,
De az én bánatom soha el nem múlik,
Soha még nem nyugszik.

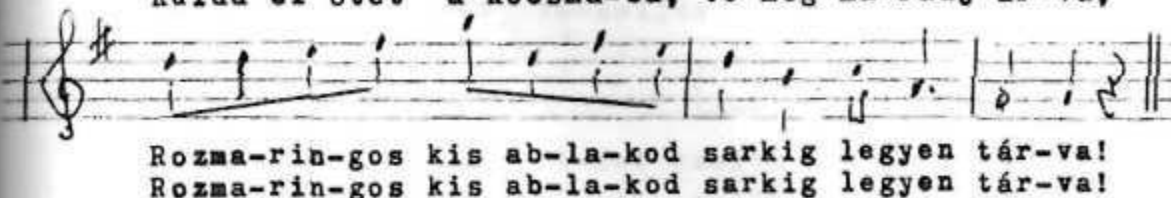
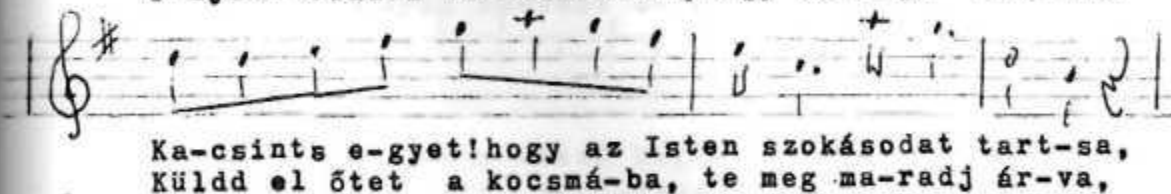
1958. Dallos Márton, 76 éves

==DALOK - NÓTÁK==

A hetényi kertek alatt születtem,
Három évig dajka se volt felettem.
Ugy nőttem fel, mint a kertben a rózsa,
Volt szeretőm húsz esztendő's koromba'.

1964.Szabó István,60 éves

Erre alá, faluvégen lakik egy menyecske,
Zöldre festett ablakánál járok minden este.
Szólj mégegyet, az uristen szokásodat tartsa,
Zöldre festett kis ablakod sarkig legyen tárva.

1964.Szabó István,60 éves

Tempo

30.

A he-té-nyi fa-lu-vé-gen, Pá-ros csillag van az é-gen.
Er-re gye-re, ne menj a-ra, Jobb út van er-re, mint a-ra.

Én is o-da - va-ló le-ány va-gyok, A-hol az a csillag ragyog.
Er-re gye-re szi-ve-m Ma-ris-kája, Adj egy csó-kot u-tol-jára.
Már én csókot nem adhatok, Nem a te galambod vagyok.
Annak adok, kinek én akarok, Kinek a babája vagyok.

1964. özv. Imrő Jánosné, 78 éves

Moderato

1. A he-té-nyi réz-to-rony-ba megakadt az os-to-rom.
2. A hetényi nagy mű-hely-be' va-sal-ják a lo-va-mat.

Gye-re ba-bám, te a-kaszd ki, ha sze-re-töm a-karsz lenni,
Mig a lo-va-mat va-sal-ják, sze-re-tő-met el-csá-bit-ják,

Ez a kutya be-tyár é-let csal-ta meg a szi-ve-met.
Ez a kutya be-tyár é-let csal-ta meg a szi-ve-met.

1956. Ferencz Jánosné, Ferencz Katalin,
51 éves

Moderato

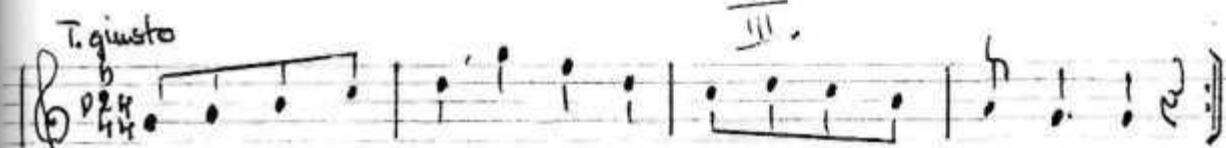
1. A he-té-nyi réz-to-ronyba fennakadt az os-to-rom.
2. A he-té-nyi ko-vács e-lőtt vasalják a lo-va-mat.

Gye-re babám, te a-kaszd ki, ha sze-re-töm akarsz lenni,
Mig a lo-va - mat, va-salják, ba-bám szívét el-rabolják,

Ez a kutya - be-tyár é-let csalta meg a szi-ve-met!
Ez a kutya - be-tyár é-let csalta meg a szi-ve-met.

Zengő felől, Zengő felől tornyosodik a felhő.
Siess kislány, siess kislány, mer' megver a nagy eső!
-Mér' siesssek olyan nagyon, mikor fáj a szívem nagyon,
Azt se tudom mi fáj néki, tán megmondja valaki.

1963. Szabó István, 59 éves

A he-tényi réz-to-rony-ba' fenn-akadt az os-torom!

Gye-re babám te a-kaszd ki, ha szeretőm akarsz len-ni,

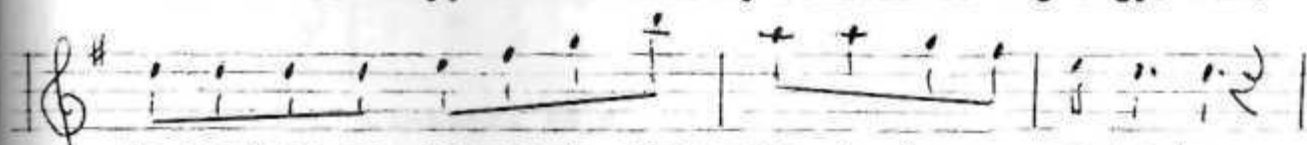

Ez a kutya be-tyár é-let csal-ta meg a szí-ve-met.

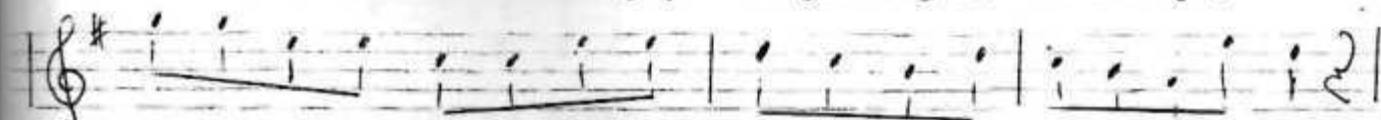
1963. Kiss Istvánné, Szabó Mária, 38 éves

A he-té-nyi te-me-tő-ben nem zö-rög a fa-le-vél.
Ez a kis-lány, bar-na kislány fekszik be-teg-á-gyá-ban.

Ne menj ar-ra bar-na le-gény, mert el-ér a sze-re-lem.
Ki-lenc or-vos vi-zi-tál-ja, ba-ját még-se ta-lál-ja.

Szá-raz á-gon bús ger-li-ce már mesz-sziről né-kem in-te-get,
É-des-a-nyám, min-den bú-mat, bá-na-to-mat ma-gá-ra ha-gyom,

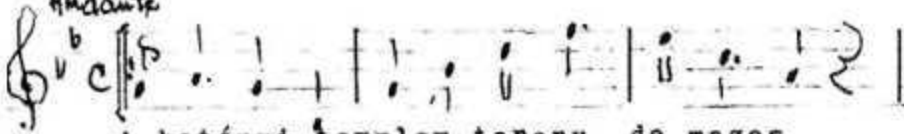

Sza-kit-sá-tok, ha tud-já-tok, száz fe-lé a szí-ve-met!
Kit sze-ret-tem, azt a legényt ma-ga mi-att el-ha-gyom.

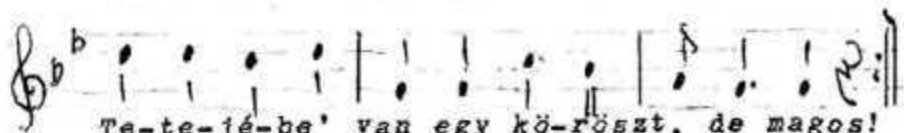
A hetényi híres lányok mindig rólam beszélnek,
Jó híremet, rossz híremet eleresztik a szélnek.
Jó híremet, rossz híremet engedjétek /a/ maga útjára,
Te meg kedves kisangyalom ne hallgass más szavára.

1956. Dallos Márton, 74 éves

Andante

A hetényi templom torony de magos,
Az a körösz/a/Nagyhetényi jegyző-é,

Te-te-jé-be' van egy kö-rösz, de magos!
Én meg vagyok a régi sze-re-tő-mé.

Piros almát kétfelé szokták vágni,
Ha nem szeretsz, nem muszáj hozzám járni.
Ha nem szeretsz, adj átal egy barnának,

Most van az az idő, könnyörög a legény a
lánvnak.

1963. Tarr Józsefné, 58 éves

T. giusto

A hetényi utca le-vagyon rak-va; Ci-to-ra és cimba-lim van

a-lat-ta. Ci-to-ra és cim-ba-lim van a-lat-ta,

Jaj, de szépen szól, ha babám megy rajta!

1963. Dallos Márton, ⁸¹59 éves

Ez a bokor tele vagyon nagy léggel,
Ez a Hetény tele vagyon legénnyel.
Akármerre forgatom a szememet,
Seholse látom az én szeretőmet.

1964. Ferencz Sándorné, 78 éves

Ha bemegyek a hetényi csárdába,
Borsó, lencse ott mulatoz magába.
Túróstészta veri össze bokáját,
Mákosvészta füttyüli a nótáját.

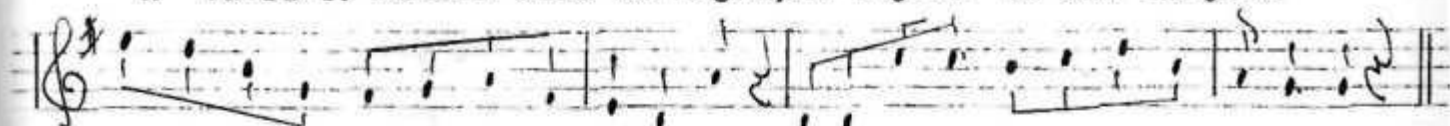
1964. özv. Imrő Jánosné, 78 éves

Pallando

hervadoz'.

A va-sa-si Tommen akna de magos, Az aljába' de sok bányász

Hervadj bányász, rossz a levegő, Édesanyám, mér' bányásznak
mer'ott nevelt fő'!

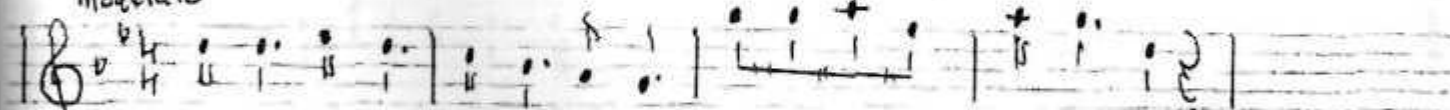
iuméből elindul a gőzhajó,
retejébe' nemzetiszin lobogó.
Égy sarkára selyemkendő van kötve,
istenveled Vasas bánya örökre!

Kapitány úr elindítja a hajót,
Budapestnek veszi a direkciót.
Ott várnak a kökényszemű szép lányok,
Én meg csak úgy kacsintgatok reájuk.

Tommen aknán keresik az aranyat,
Azt is tudom, nem a paplanok alatt!
Mer' ha azt a paplan alatt keresnék,
Bizonyisten, bányász többet nem lennék!

1956. Dallos Márton, 74 éves

Moderato

Ba-ra-nya-i gye-rek va-gyok, Nagyheténybe' születtem,
Ki-lenc zsandár kísér engem /a/ nagyhetényi fő-ut-cán,

Kis korom-tól, nagy ko-ro-mig ben-ne föl-ne-ve -lőd-tem.
Még akkor is be-te-kin-tek/a/ kiasangyalom ab-la-kán.

Még akkor is azt kiáltja:
Huncut betyár! Gyere bel!
Adj egy csókot, egy utolsót,
Kacsintsál a szemembe!

Bánatomba föl-szántatom
A hetényi temetőt,
Vetek bele, vetek bele
A lovamnak legelőt

Bánatomba föl-szántatom
A hetényi főut-cát,
Vetek belé, vetek belé
Piros pünkösdirózsát.

Magamat is, magamat is
Belévetem rózsának,
Az a kislány, aki szeret,
Szakajtson le magának.

Ha a Tisza, meg a Duna
Piros rózsát teremne,
Minden nagyhetényi kislány
Csak engemet szeretne!

1957. Dallos Márton, 76 éves

Bar-na kis-lány be-le, be-le néz a tü-kör-be,

Any-ját kér-di, jól va-gyok-e ki-föst-ve?

Jól vagy lá-nyom, nem látszik meg rajtad a szeplő,

Igy is, úgy is te le-szel a bál-ban az el-ső!

1964. özv. Imrő Jánosné, 78 éves

Moderate

Ej-nye, ej-nye tavasz akar lenni, Ez a kislány haza akar menni.
A ci-pőnek se sarka, se talpa, Eltáncoltam a nagy víga-lomba.

Ha-za menne, de nincs kísé-rő-je, Elhagyta a régi sze-re-tő-je.
Majd lesz annak talpais, sarkais, Lesz szeretőm, szőke is, barna is!

1964. özv. Ferenc Sándorné, 78 éves

Moderate

Er-dő, er-dő, er-dő, de szép kerek er-dő,
Kö-ze- pé-be felnőtt két szál tövis vessző.

Tüs-kés an-nak min-den á-ga, nem jár-ja azt madár lá-ba,

Csárdás kis-an-gya-lom, fáj a szí-vem na-gyon.

Búza, búza, búza, kihajlott az útra,
Közepébe sej-haj! három tearózsa.
Csipkés annak a levele, Marcsa a szeretőm neve,
Csárdás kisangyalom, rossz a híred, hallom!

1963. Bózsza Sándor, 56 éves

Andante

En-nek a kis-lánynak dom-bon van a há-za,
En-nek a kis-lány-nak rö-vid a szok-nyá-ja,

Te-re-pes di-ó-fa van az ud-va-rá-ba.
Mond-tam az any-já-nak, varr-jon fod-rot rá-ja.

Te-re-pes di-ó-fa, bo-dor a le-ve-le,
Azt mond-ta az any-ja nem varr fod-rot rá-ja,

En-nek a kis-lány-nak le-szek sze-re-tő-je.
A-ki-nek nem tet-szik, ne jár-jon u-tá-na!

Ennek a kislánynak hosszú a köténye,
Mondtam az anyjának, vágjon le belőle.
Azt mondta az anyja, nem vág le belőle,
Akinek nem tetszik, nem lesz szeretője!

1963. Özv. Kiss Jánosné,
Bencze Katalin 59 éves,
Kiss Istvánné, Szabó
Mária 38 éves

Moderato

Ez a kislány papucsot varratott,

A sarkába szerelmet ra-ka-tott.

Kiesett a szerelem a papucs sarká-ból, Jaj, de messze estem
a babámtól!

A hetényi vasútállomásnál,
Barna legény rozmaringot kaszál.
En leszek a rozmaring marokszedője,
Barna legény igaz szeretője.

Ez a kislány mit gondolt magába',
Jön a vonat, lefekszik alája.
Egyet-kettőt fütttyentett a masina
sipja,
Vigyázz kislány! Elvág a masina!

A hetényi dobogós hid alatt,
Selyem szoknyám megakadt, elszakadt.
Mig én élek, selyemszoknyát sosem viselek,
Barna legényt sohasem szeretek.

Nem szaladok, itt lesz a halálom,
Itt hagyott el engemet a párom.
Ha elhagyott, majd meg-vár, engem a babám,
A hetényi vasútállomásnál.

Andante

É-des- a-nyám, ad-jon is-ten jó es-tét!

Meg-hoz-tuk a bar-na-pi-ros me-nyecs-két!

De nem a-zért, hogy én ő-tet sze-res-sem,

É-des- a-nyám köny-nyebb-ségét ke-res-sem.

A hetényi kertek alatt születtem,
Kiskoromba' dajka se volt fölöttem.
Ugy nőttem fel, mint a kertben a rózsza,
Volt szeretőm már húszéves koromba.

Adjon isten tulipános jóestét!
Meghoztam a piros-barna menyecskét.
De nem azért hoztam én, hogy szeressem,
Gazdagságát vele el is vehessem!

1956. Szabó István, 53 éves

Én az ut-cán végig-men-ni nem me-rek,

Mer' az anyám meg-fog-ja a ke-ze-met.

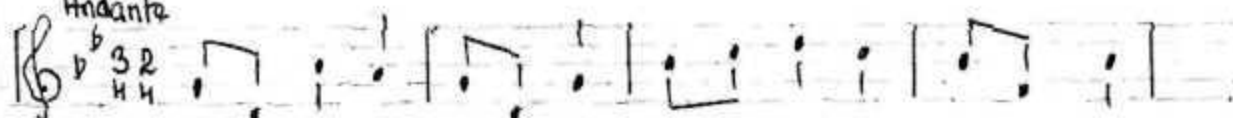
Ki-ve-szem az é-des-anyám ke-zé-ből a ke-ze - met,

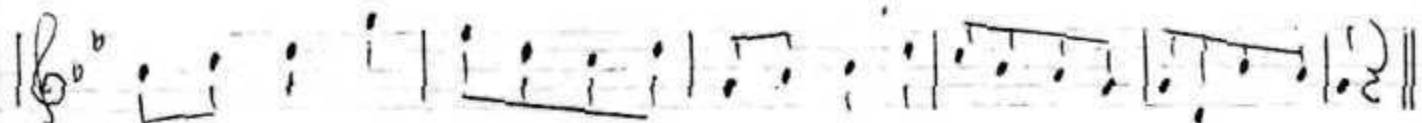
Mé-gis meg-ö - le-lem a sze - re-tő-met!

1956. Szabó István, 53 éves

Andante

Ha bányász vagy, ne busulj! Életedre ne gondolj!

Fogd a csákányt a kezedbe, bar-na kislányt az öledbe, Sejehuja ha:

Főaknász úr azt mondja:
- Eregyij fiam, dolgozgass!
Főaknász úr nem dolgozok,
Az éjszaka jót mulatok,
Sejehuja haj!

Főaknász úr ha lejön,
Azt kérdi, hogy mér' búsulsz?
- Főaknász úr nem búsulok,
Boroskancsót hajtogatok,
Sejehuja haj!

Ha meghalok, elásnak,
Vége lesz az ivásnak.
Fejem fölött gyászokorsó,
Istenveled boroskancsó,
Többet nem iszom!

Magyaregregy, 1963. Vókó János, 63 éves

Andante

Hol jár-tál te kislány i-lyen ko-rán?

Hogy a va-salt szoknyád harma-tos már?

Zöld er-dő-ben jár-tam i-bo -lyá-ért,

Fáj a szí-vem, majd meg-ha-sad a ba-bá-mért!

Sej! A nagyhetényi faluvéken,
Szerencsétlen csillag van az égen.
Az is az én ellenemre támadt,
El kell menni, el kell hagyni a babámat.

1964. Ferencz Sándorné, 78 éves

T. gúnta

Ha-za men-tünk es-kü-vő-ről, kér-di az a-nyám,
Sze-re-ted - e az u-ra-dat, lá-nyom i-ga-zán?

Ha már ed-dig meg-e-lé-gedtem ve-le,

Ez- u -tán már pár-ja le-szek ö-rök-re!
Befonom az ostoromat tizenkét ágra,
Ráverek a feleségem gyenge vállára.
Addig ütöm, míg a karom elfárad,
Ugye kedves feleségem, megbántad?

1956. Dallos Márton, 74 éves

T. gúnta

Há-zunk e-lőtt, ked-ves édes-a-nyám, van egy magas eperfa,
A-lá ál-lok, ked-ves édes-a-nyám, hogy ne ázzak alatta!

Csip-kés an-nak a le-ve-le, sejt de jó-sza-gú,

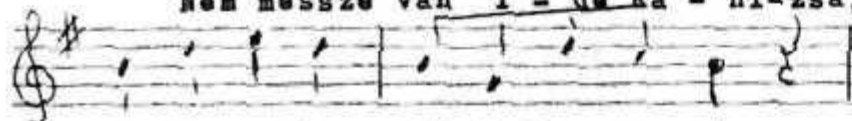
Egy le-ányért ked-ves é-des-nyám, sose leszek szo-morú!
Házunk előtt kedves édesanyám, ragyognak a csillagok,
Én hozzám is kedves édesanyám, egy pár csillag beragyog.
Én-tőlem is irigyelik azt a csillagot,
Amelyik a babám ablakába minden este beragyog.

1964. Özv. Kiss Jánosné, Bencze Katalin,
60 éves

Hudakata

Jaj de szé-pen e-sik az e-ső,
Nem messze van i - de Ka - ni - zsa,

E-ső u-tán zöl-dell a me-ző.
Va-sas kocsin já-rok el o - da.

Kö-ze-pé-ben le-gel tyu-haj egy bá-rány,
Va-sas ko-csi, réz a ten-ge - lye sze-ge,

Nincs szebb leány, mint az én ba-bám!
A ba-bám-nak Bö-zsi a ne-ve.

1964. Bózsza Sándor, 56 éves

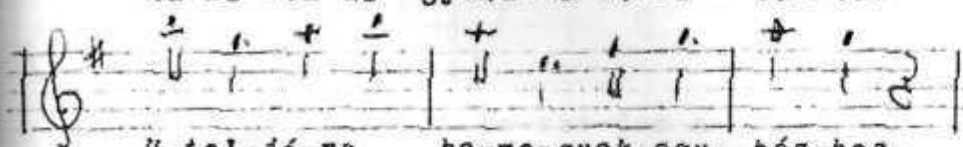
I. g. w. t. o

Jaj, de sá-ros, de kavi-csos a he-té-nyi ut-ca,
Jaj, de sá-ros, de kavi-csos a he-té-nyi ut-ca,

U-tol-já-ra me-gyek végig raj-ta!
Az Is-ten is gyász-ba bo-ri - tot-ta!

U-tol-já-ra be-me-gyek egy ház-hoz,
Bo-rit-sa is gyász-ba a vi-lá-got,

El-bú-csú-zom, bú-csút ve-szek a ré-gi ba-bám - tól.
Mert el-csal-ták, csá-bi-tot-ták tő-lem a ba-bá-mat.

1956. Dallos Márton, 74 éves

Hudakita

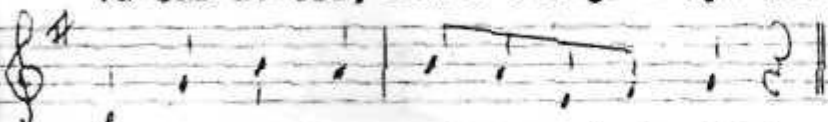
Jaj de szé-pen e-sik az e-ső,
Nem messze van i - de Ka - ni - zsa,

E-ső u-tán zöl-dell a me-ző.
Va-sas kocsin já-rok el o - da,

Kö-ze-pé-ben le-gel tyu-haj egy bá-rány,
Va-sas ko-csi, réz a ten-ge - lye sze-ge,

Nincs szebb leány, mint az én ba-bám!
A ba-bám-nak Bö-zsi a ne-ve.

1964. Bózsza Sándor, 56 éves

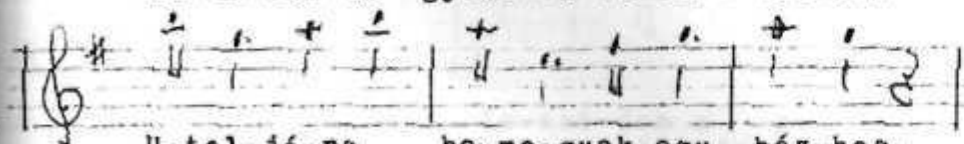
I. gittto

Jaj, de sá-ros, de kavi-csós a he-té-nyi ut-ca,
Jaj, de sá-ros, de kavi-csós a he-té-nyi ut-ca,

U-tol-já-ra me-gyek végig raj-ta!
Az Is-ten is gyász-ba bo-ri - tot-ta!

U-tol-já-ra be-me-gyek egy ház-hoz,
Bo-rit-sa is gyász-ba a vi-lá-got,

El-bú-csú-zom, bú-csút ve-szek a ré-gi ba-bám - tól.
Mert el-csal-ták, csá-bi-tot-ták tő-lem a ba-bá-mat.

1956. Dallos Márton, 74 éves

Allegro

Jaj, istenem mit tegyek, mindig rólam beszélnek,

Fü-lem mel-lett nem bírom elen-gedni a szél-nek.

Azt beszélik fe-lőlem, odahaza a sok ö-reg-asszo-nyok,

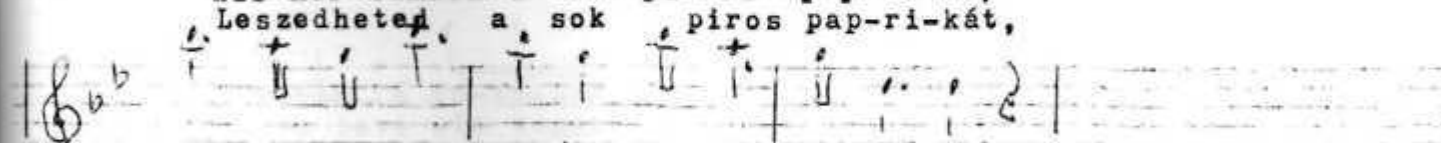

1964. Szabó István, 60 éves

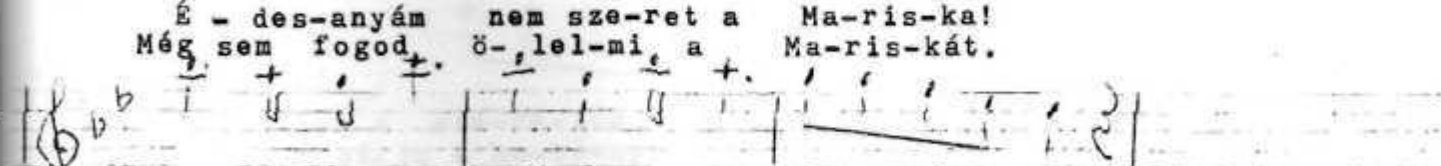
Moderato

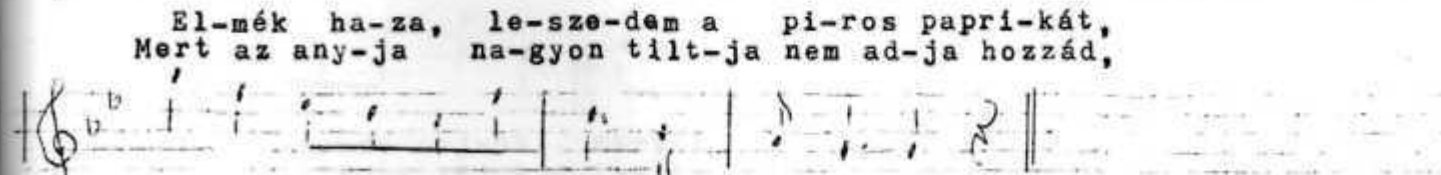
Kis-ker-temben de sok pi-ros pap-ri-ka,

Leszedheted a sok piros pap-ri-kát,

É - des-anyám nem sze-ret a Ma-ris-ka!
Még sem fogod ö-lel-mi a Ma-ris-kát.

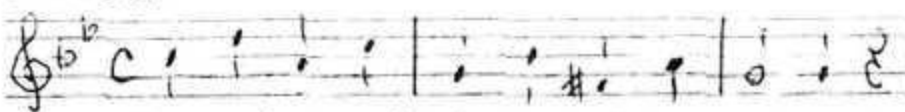
El-mék ha-za, le-sze-dem a pi-ros papri-kát,
Mert az any-ja na-gyon tilt-ja nem ad-ja hozzád,

Még es-té-re ö-le-lem a Ma-ris-kát!
Be-sa-va-nyit-hatod a sok pap-ri-kát!

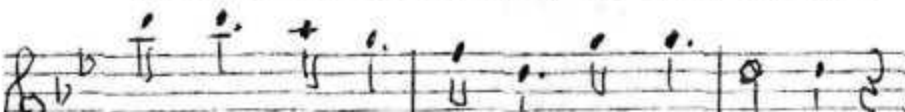
Moderato

HA.

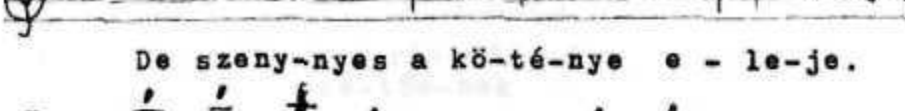

Kocs-má-ros-né ej-nye, ej-nye, ej-nye!

Azt mondják, hogy korhel
gyerek vagyok.
Éjjel, nappal a csárdába
vagyok.

Nem iszom én senki kon-
tójára,
Szeretöm a csaplárosné
lánya.

De szeny-nyes a kö-té-nye e - le-je.

Rozmaringnak csak az a
szokása,
Télen, nyáron zöld annak
az ága.

Mos-sa ki a kö-té-nye e - le-jét,

Földre hajlik, mégis ki-
virágzik,
Sir a babám, már mesz-
sziről hallik.

úgy vár-ja a ré - gi sze-re - tő-jét.

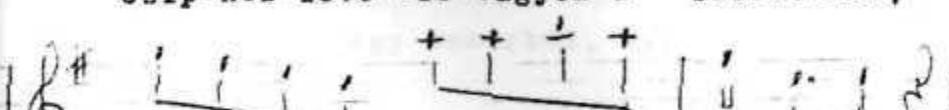
Szépen úszik a/gőzhajó a vizen,
Szépen legel a lovam a réten.
Szépen szól a csengő a nyakába,
Megszabadulok babám nem sokára!

1964. Szabó István, 60 éves

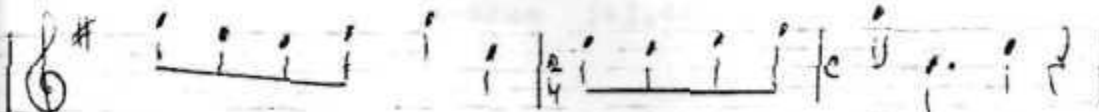
T. giusto

Le-ve-töm a fo-ko-som a nye-lé-ről,
Csip-kés leve -le vagyon a szőlő-nek,

Ki-ve-tem a sze-re-töm az e-szem-ből.
Nin-csen párja a he-té-nyi le-gény-nek.

Fo-ko-somba sej-haj, má-sik nyelet té-te-tek,
Bal vál-lá-ra sej-haj, ve-ti prémes ka-bát-ját,

Ná-lad ba-bám szebb szeretőt ke-re-sek.
Ugy ki-sé-ri kocs-má-ba a ba-bá-ját.

1956. Dallos Márton, 74 éves

Andante

Lát-tál- a va-la-ha Csip-ke-bo-kor ró- zsát?
Mi - kor az vi-rág-zik, Az il-la-ta ér - zik.

Csip-ke- bo-kor ró-zsát, Két szál majo-rán- nát.
Ked-ves sze-re-töm-nek Csak a hi-re hal-lik.

Elmehetsz eztán, el, S alá az utcán már.
Senki se mondja már, Jöjj be édes rózsám!

1964.özv.Ferencz Sándorné,78 éves

T. giusto

Megszökött a feleségem, ho-gyan le-gyek bol-dog?

A ko-mám is ve-le szökött, a ko-mát saj-ná-lom.

Néztem ő-ket egy bokorból, éppen akkor in-dultak a nagy út-ra,

Az én kedves komám-uram jaj,de be le-he-tett rúg-va.

Visszajött a feleségem bocsánatot kérni,
Egész éjjel könyörgött, hogy bocsássak meg neki.
A komámnak megbocsátok, de teneked nem engedi a szívem,
Részeg volt a komámuram, mér' hagyta el engem!

1964.özv.Imrő Jánosné,78 éves

Mi-kor megy a legény szom-bat es-te a le-ány-hoz,

Azt kér-di az anyja: el-ve-szed-e a le - á-nyom?

El-ve-szem-e, nem-e, azt csak a jó Is-ten tud-ja,

Mert az árva szívem, a ré-gi-re vá-gyik vissza!

Mikor megy a legény, mikor elmegy katonának,
Akkor gyere velem, akkor gyere szobalánynak.
Nem megyek el veled, fényes csillag ragyog reám,
Irigy rám a világ, haragszik az édesanyám.

1956. Dallos Márton, 74 éves

Mi-kor mentem hazafelé sej,a magam falu - já-ba,

Mindig arról gondolkodtam, ki lesz az uti-tár-sam.
hogy

Az én barna ba-bám, meg annak az árva szi-ve,

A-ki en-gem elkísér a nagyhetényi te-me - tő-be.

Csavargónak, naplopónak tart engem az egész világ,
De azér' a kalapomba' nem hervad el a gyöngyvirág.
Kutya betyár világ, vedd le rólam a te szédát,
Én elmegyek katonának, szeretheted a babámat.

1964. Szabó István, 60 éves

T. gisza

Nem az ám az asszony, ki-nek sok lúd-ja van,
Nem csak az az asszony, kinek szép lá-nya van,

Ha-nem az az asszony, ki-nek szép lá-nya van.
Ha-nem az az asszony, ki-nek szép fi-a van!

Szé-pen fel-neve-li, szár-nyá-ra e-resz-ti,
Szé-pen fel-neve-li húsz-é-ves ko - rá-ig,

Sir-va néz u-tá-na, ha le-gény ö - le-li.
Hu-szon-ne-gye-dik-be ka-to-ná-nak vi-szik.

Nem ám az az ember, kinek szép lova van,
Hanem az az ember, kinek szép fia van.
Mihaszna a szép ló, sallangos szerszámmal,
Hanem ül szép legény az üléskosárban.

1956. Szabó István, 53 éves

T. gisza

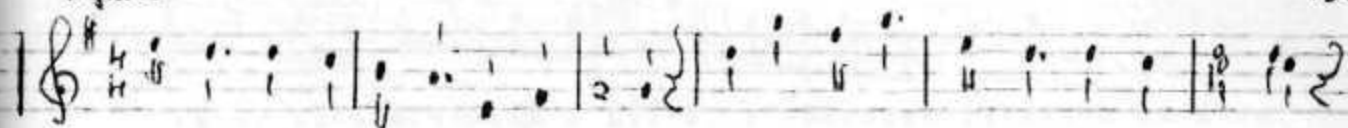
Nem zö-rög a le-vél, ha a szél nem fúj-ja,

Nem sze-re-tek olyat, kit az any-ja tilt-ja!

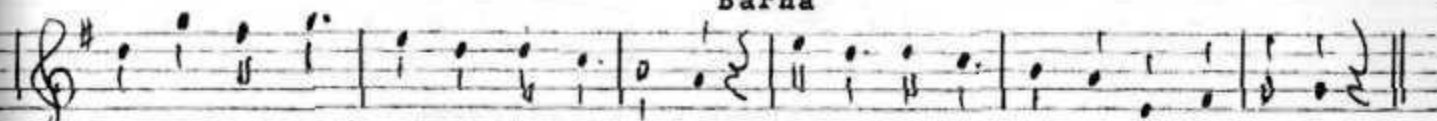
Azt mondtam, nem bánom, de mégis sajná-lom,

Mi-kor a ba-bá-mat a más ö-lé-be lá-tom.
Fekete falunak, fehér tornya látszik,
Az én kisangyalom más ölébe játszik.
Azt mondtam, nem bánom, de mégis sajnálom,
Mikor a babámat a más ölébe látom!

1956. Dallos Márton, 74 éves

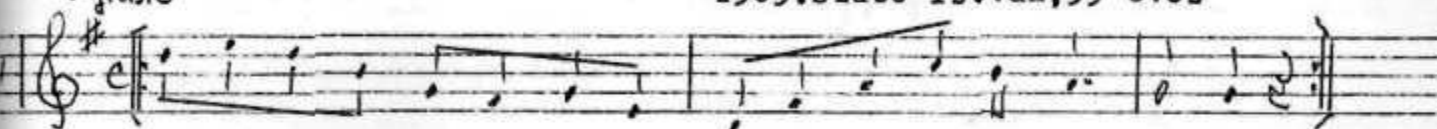

Piros al-ma ne gurulj, ne gurulj, kislány ne búsulj, ne búsulj!
Barna

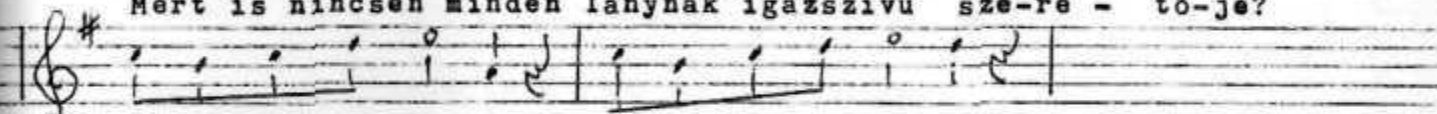

Lá-tod babám, akkor se bú-sul-tam, Mikor szerető nélkül ma-rad-tam,
Piros alma leesett a sárba, Felvettem és lemostam a sártól,
Ki fölveszi, nem lesz az hiába, Mégis elmaradtam a babámtól.

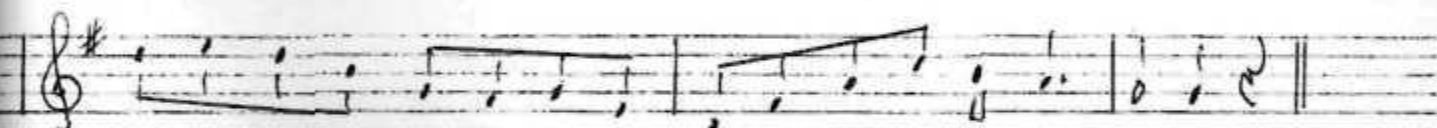
1963. Szabó István, 59 éves

Pi-pi-pi-ros muskát-li-nak jaj, de csip-kés a le - ve-le.
Mért is nincsen minden lánynak igazszívű sze-re - tő-je?

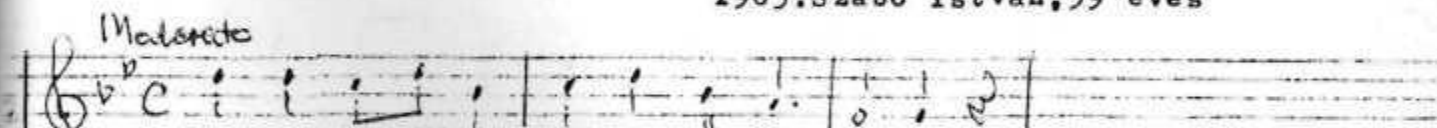

Mert a le-gények - re, kacsint a me-nyecs-ke,

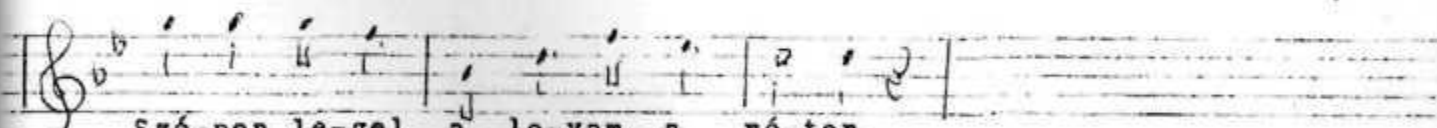

A-zért nincsen minden lánynak i-gazzsívű sze-re - tő-je!
Lehajoltam, kiesett a tearózsa a kezemből.
Kit szerettem, az a legény kitagadott a szivéből.
Ha kitagadott is, mégis ő az árva,
Jaj, de szépen muzsikálnak a hetényi nagykoksmába!

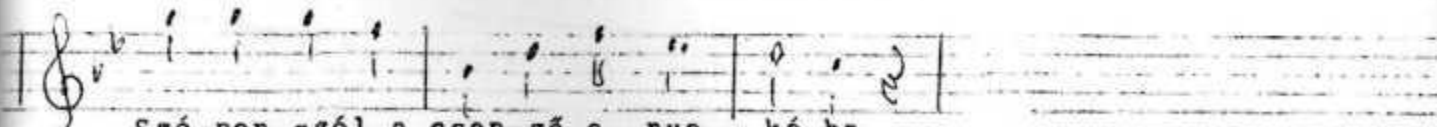
1963. Szabó István, 59 éves

Szé-pen ú-szik a vad-ka-csa a vi-zen,
Ked-ves Bö-zsi-kém, mi-kor hoz-zád jár-tam,

Szé-pen le-gel a lo-vam a ré-ten.
Ab-la -kod-nál más le-gényt ta-lál-tam.

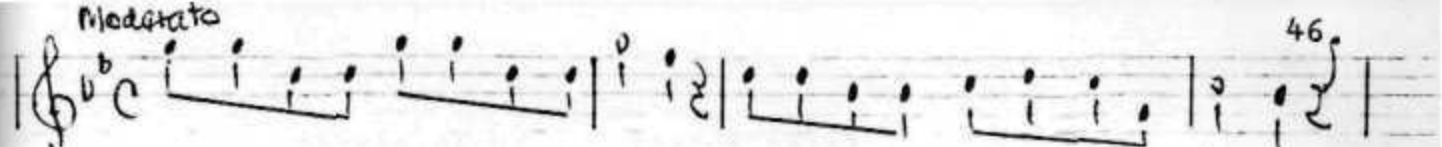
Szé-pen szól a csen-gő a nya - ká-ba,
De a-zért én nem ve-tem sze-med-re,

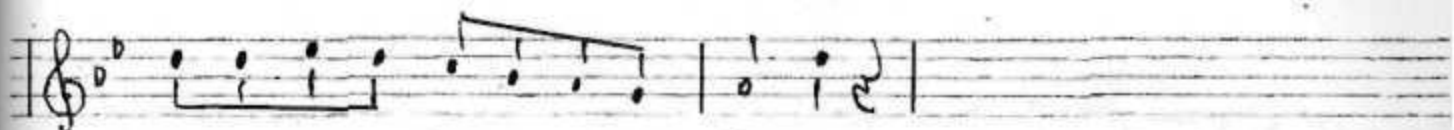
Ti-éd le-szek én ba-bám nem-so-ká-ra.
Él a jó a-nyád, jut-tassa e - szedbe!

Kedves Bözsikém, mikor hozzád jártam,
Ablakodnál jaj, de sokat fáztam.
Kérdezd meg a muskátli virágot,
Hány szép éjszakát töltöttem el nálad!

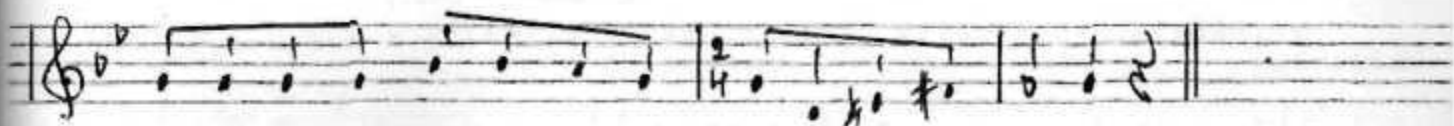
1956. Ferencz Jánosné
Ferencz Katalin, 51 éves

Tegnap este elmentem a kútra, A vöd-römet letettem az útra.

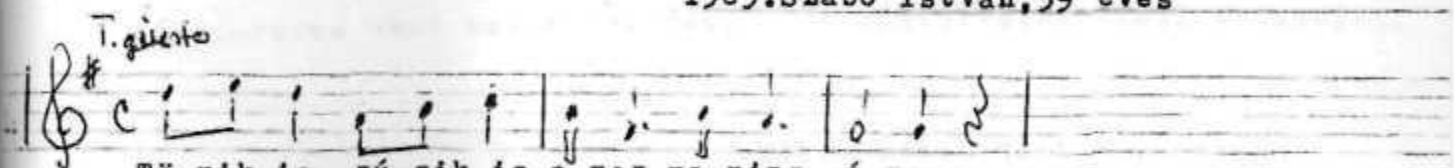

Arra jött a vármegye haj - dú-ja,

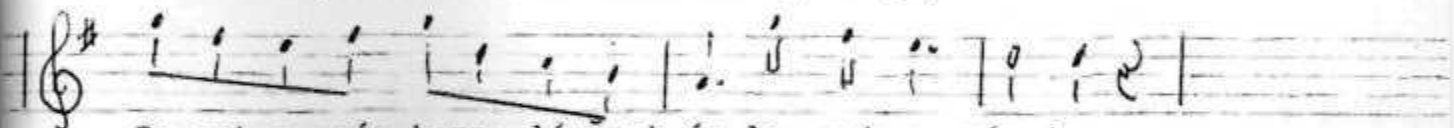

Be-le-lé-pett, ki-lyu-kadt a vöd-römnek az al-ja.

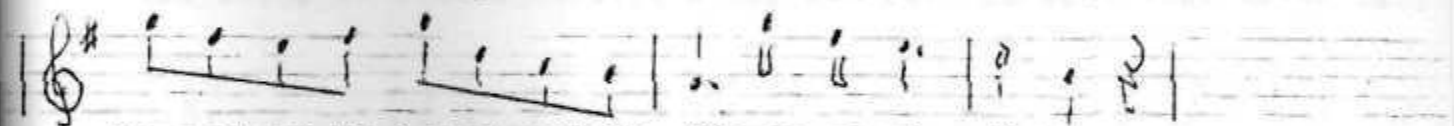
1963. Szabó István, 59 éves

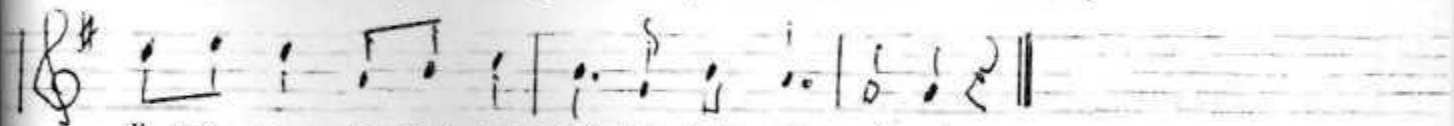
Tö-rik is, zú-zik is a roz-ma-ring á-ga,
Tö-rik is, zú-zik is a roz-ma-ring á-ga,

En-nek a szép barna lánynak én le-szek a pár-ja.
Ki-mú-la-tom ma-ga-mat a zo-bá-ki csár-dá-ba.

Ve-szek né-ki a-rany gyűrűt, húz-za az uj - já-ra,
Jó bort i-szom, ré-szeg leszek, el aka-rok es-ni,

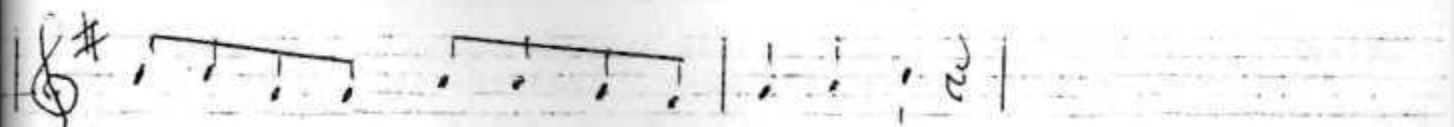

Ö-töt is, ha-tot is csó-ko-lok re - á-ja.
Fi-ci -ke a ba-bám, nem a-kar sze - ret-ni.

1964. Dallos Márton, 82 éves

U-gat en-gem a mé-szá-ros ku-tyá-ja,

Azt gon-dol-ja, lop-ni me-gyek hoz-zá-ja.

De-hogy megyek lo-vat lop-ni hoz-zá-ja,

Ba-bám sza-vát hal-lot-tam a csár-dá-ba,

1964.

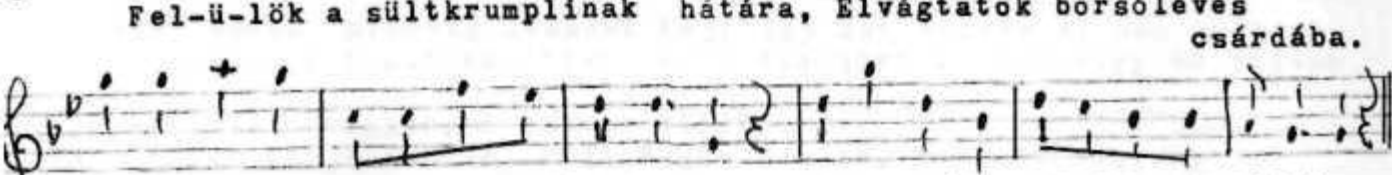
Bózsza Sándor, 56 éves

TREFÁS DALOK - TÁNCOK DALAI
=====

Andante

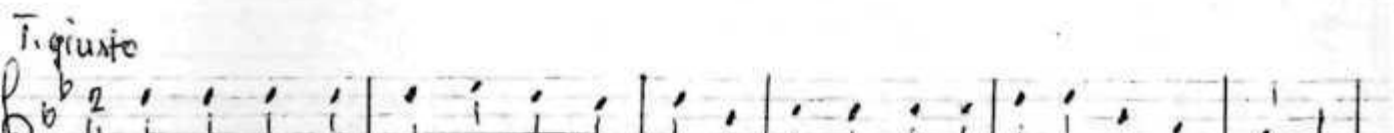
Fel-ü-lők a sültkrumplinak hátára, Elvágatok borsóleves csárdába.

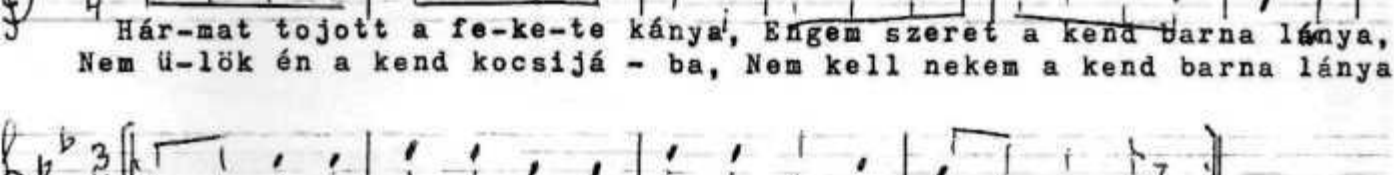
Túrós-rétes veri össze bokáját, Mákos-rétes öleli a babáját.

1957. Dallos Márton, 75 éves

Tr. giusto

Hár-mat tojott a fe-ke-te kánya, Engem szeret a kend barna lánya,
Nem ü-lők én a kend kocsijá - ba, Nem kell nekem a kend barna lánya

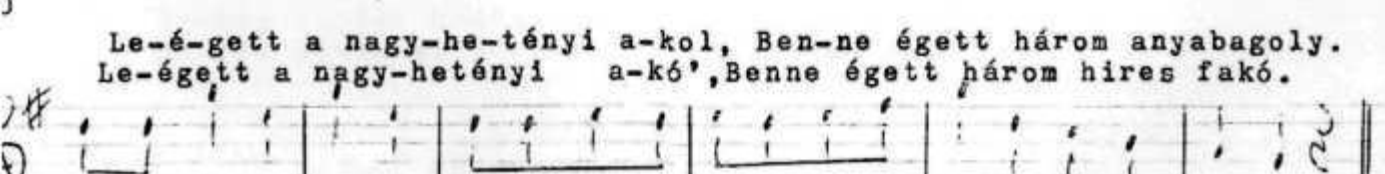
Ki-ki-tyenbe, kukutyinba, Gye-re ró-zsám a ka-romba!

1957. Dallos Márton, 75 éves

Tr. giusto

Le-é-gett a nagy-he-tényi a-kol, Ben-ne égett három anyabagoly.
Le-é-gett a nagy-hetényi a-kó', Benne égett három híres fakó.

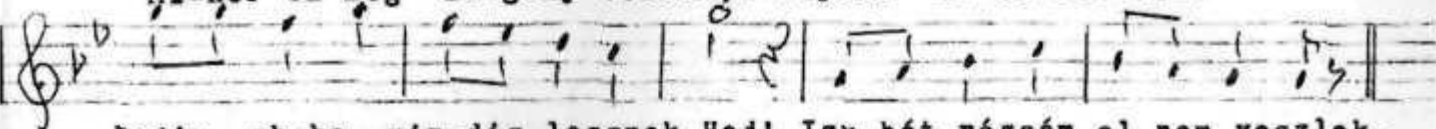
Mennél jobban lobogott az akol, Annál jobban kurjongott a bagoly!
Mennél jobban n. erített a fakó, Annál jobban lobogott az a-kó'.

1956. Szabó István, 53 éves

Moderato

Még a tó- ba ha-lak lesznek, Addig rózsám el nem veszlek!
Mi-kor én még le-gény voltam, A kapuba ki-ál-lot-tam.

Pedig ab-ba min-dig lesznek, Hej! Így hát rózsám el nem veszlek.
És csak e-gyet kurjantottam, Hej! Mindjárt tudták, hogy én voltam.

De mióta házas vagyok, A kapuba kiállhatok.
Akár hányat kurjanthatok, Hej! Mégse tudják, hogy én vagyok.

1964. Bózsza Sándor, 56 éves

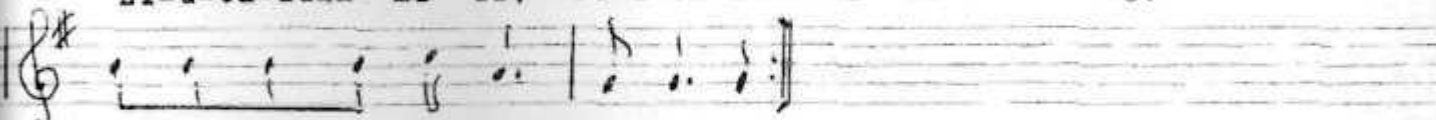
T. gyors

Nem messze van i-de Ka-lo-csa, Mo-tor kocsin megyünk el o-da.
Nem messze van i-de Ka-lo-csa, Mo-tor kocsin megyünk el o-da.

Mo-tor-ko-csi sej, haj, ci-rokszál a tengely szö-ge-i,
El-u-ta-zunk mi is, el-u-ta-zunk mi- is o- dá- ig,

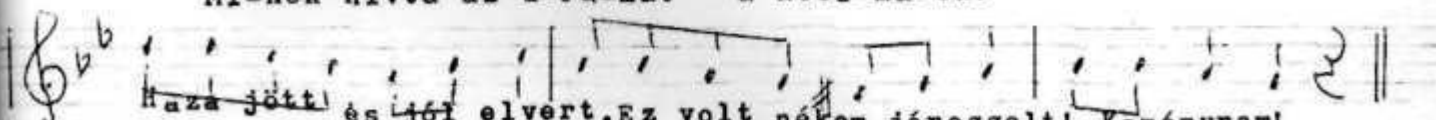
Ha-mi-sak a ba-bám sze-me-i,
Hadd fájjon a szí-ve so- ká -ig.

1964. Bózsza Sándor, 56 éves

Moderato

Ör-dög bujjék komámuram bocs-ko-rá - ba,
Mi-nek hívta az u-ra-mat a kocs-má-ba?

Haza jött és jól elvert, Ez volt nekem jóreggelt!, Komámuram!

Azt mondta, hogy a disznókat etessem meg,
Ami marad a vályúba, én egyem meg.

Hogy a fene egye meg,
Hogyan egyem én azt meg, komámuram?

1963. özv. Ugrovics Józsefné, Fülöp Katalin,
58 éves

Moderato

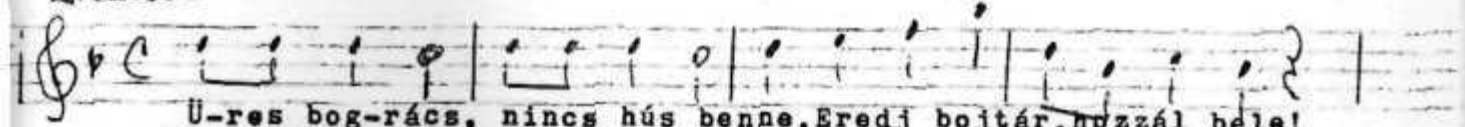
Pá-ro-sá-val meg-é-rett a meggy, Van énné-kem felesé-gem, egy!

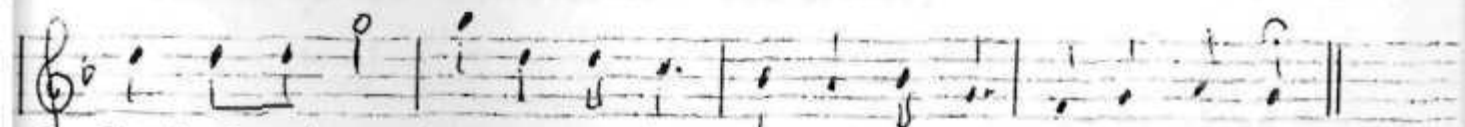
De már né-kem az az egy is sok, Nem so-ká-ra sirba tenni fog!

1963. özv. Imrő Jánosné, 78 éves

Ritardo

Ü-res bog-rács, nincs hús benne, Eredj bojtár, hozzá-l bele!
Igyunk, igyunk, mi ket-tecskén, Mig a zsidó nem szánt kecskén.

Hozd el azt a haran-go-sat, Azt a fe-ke-te gyap-jú-sat.
Még a nyúl-ból nem lesz já-ger, Kreo-lin-ból hó-zen-trá-ger.

1956. Szabó István, 53 éves

Allegro Ho

Meg-dög-lött a bi-ró lo-va, Nyúz-za meg a bi-ró ma-ga.

Gye-re be, gye-re be, de gye-re be,

Sej! De ma-gam va-gyok i - de-be'!

Megérett a kókuszdió,
Huncut ember a hetényi biró!
Gyere be, gyere be, de gyere be,
Sej, de magam vagyok idebe'!

1963. özv. Kiss Jánosné, Bencze Katalin,
59 éves

KARIKÁZÓ/KARÉLYOZÓ/

Allegretto

Ne bánd édes, ne bánd kedves virágom,
Hogy én élem, éldegélem világom.
Éljed te is kedves rózsám nem bánom,
Szívemből, de igazán ezt kívánom.

Pattogatott kukorica re-szel-ve,
Pa-ti-ká-rus Pis-ta-bácsi jöj-jön ki,
Ez a kislány, jaj, de ki van me-szel-ve!
Há-rom do-boz pi-ro-si - tót ve-gyen ki!

Há-rom do-boz pi-ro-si-tó van raj-ta,
Há-rom do-boz pi-ro-si-tó nem drá-ga,

Sze-re-tő-je meg-csó-kolja, le-nyal-ja.
A sze - re-tőm zse-bé-be van az á-ra.

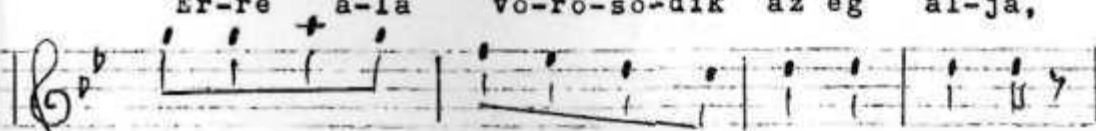
1958. Dallos Márton,
76 éves

VÁNKOSTÁNC

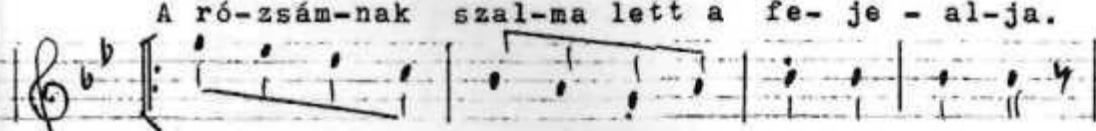
Andantino, majd allegretto

Er-re a-lá vö-rö-ső-dik az ég al-ja,
Er-re a-lá vö-rö-ső-dik az ég al-ja,

A ró-zsám-nak nem tu-dom, hogy mi a ba-ja.
A ró-zsám-nak szal-ma lett a fe-je - al-ja.

A-kár-merre for-dit-ga-tom az ö-lem-be,
Nem is le-het min-den-ki-nek ve-tett á-g-ya,

Nem szól semmit bá-na-tos a gyen-ge szi-ve.
En sem fek-szem ré-gi li-ba-tol-las ágy-ba.

1957. Gergely György, 55 éves
Szöveg: Várnai Ferenc, 1996. Szabó Sándorné, 70 éves,
Nagy Sándorné 61 éves

Tempo giusto Verbunk/

VERBUNK

Bar-na kis-lány ha-ca-cá-ré szok-nyá-ja,
Bar-na ke-gény nem sze-retlek e-gyé-bért,

Meg-a-kadt a te-a-ró-zsa á - gá-ba.
Csak a-zért a csár-dás kis ka-la-pod-ért.

Tea-ró-zsa tús-ke, e-pszd el a ha-ca-cá-ré szok-nyá-mat,
Az a-latt van a te szép gyönyörű kon-tyos fe-ke-te ha-jad,

Meg a - ka-rom ö-lel-ni a ba-bá-mat!
A - ki-ért a lá-nyok szí-ve meg-ha-sad!

Bar-na legény, nem szeretlek egyébért,
ak azért a csárdás kis kalapodért.
alatt van a te szép, gyönyörű feke-
te hajad,
ért a lányok szíve meghasadt!

Bar-na kislány azt gondold, hogy szép
vagy,
szd meg magad a tükörbe, milyen vagy.
járhatod Nagyhetyéynek főutcáját,
elég nagy,
gyok olyan legény, mint te leány vagy.

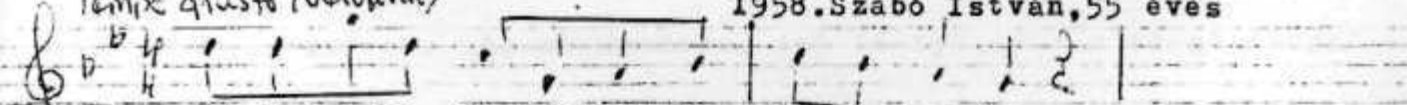
Barna kislány, hatudtad, hogy nem
szeretsz,
Irtál volna egy szomorú levelet.
Tetted volna leveledet fölső
hirdi postára,
Had jött volna Nagyhetyén falu-
jába.

Ha még egyszer húszesztendő
lehetnék,
Barna kislány szeretője nem len-
nék.

Barna kislány, szívemnek a csábító sze-
relme,

Az tesz engem a sötét sir fenekére.
1958. Szabó István, 55 éves

Tempo giusto Verbunk/

Es-te, es-te, de sze-rel-mes ez az es-te,
Vad-kör-te-fa, man-du-la-fa most vi-rág-zik,

Ba-bám kar-ján a-lud-tam el én az es-te.
A sze-re-töm, az a csal-fa más-sal ját-szik.

Ki-nyi-lott a te-a-ró-zsa a ke-zém-be,
Ját-sza-dozzál kis-an-gyalom, én nem bá-nom,

Szántóföldön kéket nyíl a búzavirág,
Szerettelek, tudja azt az egész világ.
De én azér' nem átkozlak fünek-fának,
Nem szeretlek, köszönheted az anyádnak.

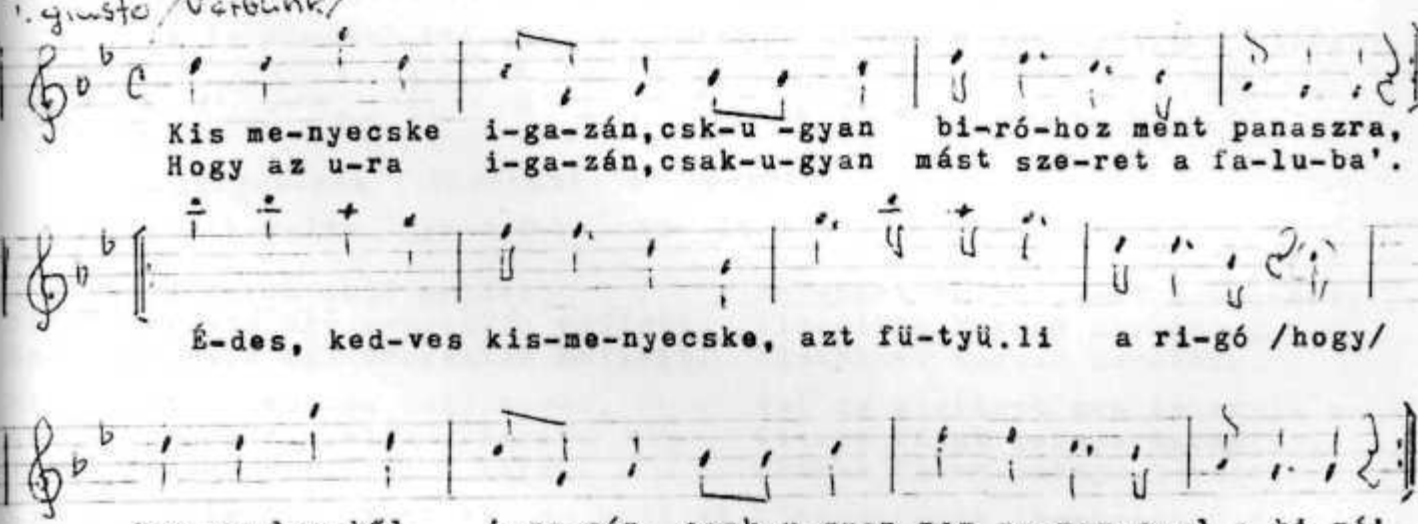
Barna kislány azt gondoloá, mindig így lesz;
Hogy szeretöm, hogy szeretöm sohasem lesz.
Dehogy nem lesz, de bizony lesz, de már van is,
Nem bánom én, ha te babám haragszol is.

Barna kislány jól vigyázz a fátyolodra,
Hogy a szélvész a fejedről le ne fujja.
Ha meghalok, esküd után arra kérlek,
Fátyolodat küldd el nékem szemfedélnek.

Barna kislány kísétál a temetőbe,
Kéknefelejcs koszorút visz a kezébe.
Nem találja szeretője keresztfáját,
Hová tegye kéknefelejcs koszorúját.

1963. Szabó István, 60 éves

T. ginsto / Verbunk /

Kis me-nyecske i-ga-zán, csk-u-gyan bi-ró-hoz ment panasza,
Hogy az u-ra i-ga-zán, csak-u-gyan mást sze-ret a fa-lu-ba'.

É-des, ked-ves kis-me-nyecske, azt fü-tyü-li a ri-gó /hogy/

Sze-re-lem-ből i-ga-zán, csak-u-gyan, nem pa-ran-csol a bi-ró!

1963. Szabó István, 60 éves

Es-te, ké-sőn nem jó ci-te - ráz-ni,

A lá-nyok-nak fe-ke-té - be jár - ni.

De én bi-zony fe-ke-té - be já-rok,

Gyá-szalom a ked-ves Ma-ris - ká - mat.

1964. Bózsza Sándor, 56-éves

Há-zunk e-lőtt folyik el az árok, odajárnak fürödni a lányok,
Én is el-mék', kifogom a pá-rom, Ki-vel é-lem gyönyörű világom,

o-da-jár-nak fü-rödni a lá-nyok.

Ki-vel é-lem gyö-nyö-rű vi-lá-gom.

A hetényi kerek erdő mellett
Barát fekszik egy menyecske mellett,
Barát fekszik egy menyecske mellett.

Minél jobban mondom neki: barát,
Annál jobban riszálja a farát,
Annál jobban riszálja a farát!

Ezt a kislányt ne vedd el, ne vedd el,
Nem győződ el selyem keszkenővel,
Nem győződ el selyem keszkenővel.

Kilencet köt selymet a nyakára,
Tizediket karcsú derekára,
Tizediket karcsú derekára.

Ezt az kislányt nem az anyja szülte
Citrus fának teteje termette,
Citrus fának teteje termette.

Citrus fának legmagasabb ága,
Azért vagyok szeretőmtől árva,
Azért vagyok szeretőmtől árva.

1963. Szabó István, 60 éves

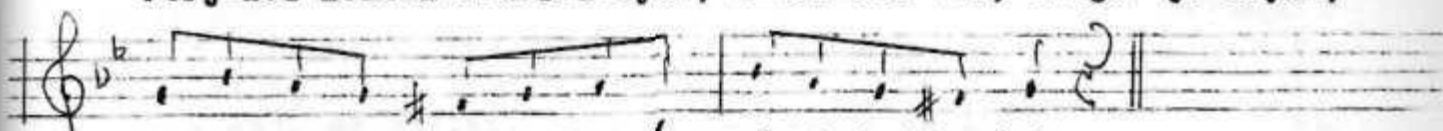
Még azt mondják Nagyhetényben nincs kerek kút,
Es-te van már a kutyának most kell ugat-ni,

Pe-dig o-da márvány-kő-ből ve-zet gyalog-út.
Itt az i-dő é-des lányom, férjhez kell menni!

A-rany a cső, réz a csa-var, rajta a vő-dör, dipla cintányér,
Férj-hez mennék é-des-a-nyám, é-des-ked-ves, drága jó anyám,

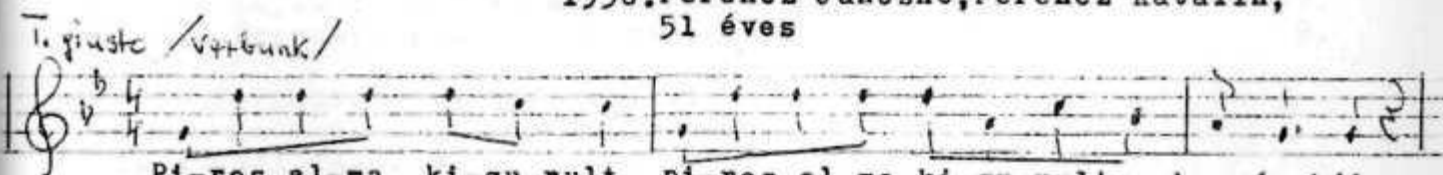

Fáj a szí-ve-m meg-ha-lok a' ré-gi ba-bá-mér'.
Ka-to-na az én ga-lam-hom, nem jö-het hoz-zám.

Este van már, a kutyának szabad ugatni,

Idéje már édes fiam megházasodni!
Házasodnék édesanyám, édes-kedves, drága jó anyám,
Öreg vagyok, nem kellek a kutyának se már.

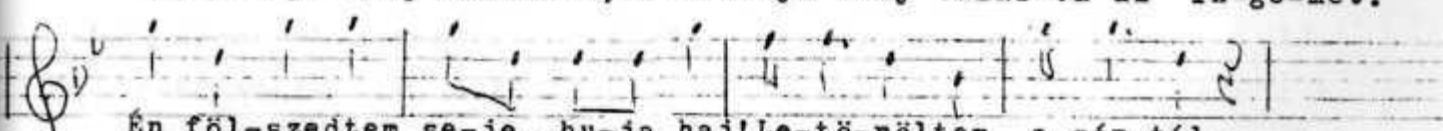
1956. Ferencz Jánosné, Ferencz Katalin,
51 éves

Pi-ros al-ma ki-gu-rult, pi-ros al-ma ki-gu-rult a ko-sár-ból.
Pé-csi suszter csinál-ta, pé-csi suszter csinálta a ci-pő-met.

Nin-csen aki föl-szed-je, nin-csen a-ki le-tő-ről-je a sár-tól.
He-té-nyi lány vasal-ta, he-té-nyi lány vasal-ta az in-ge-met.

Én föl-szedtem se-je, hu-ja haj! Le-tő-röltem a sár-tól,
Bar-na kis-lány se-je, hu-ja haj! Va-sald ki az in-ge-met,

Csó-kot vá-rok es-té-re, csó-kot vá-rok es-té-re a ba-bám-tól.
Szi-ved a-lá be-i-rom, szi-ved a-lá be-i-rom a ne-ve-met.

1964. Dallos Márton, 82 éves

BALLADÁK-EPIKAI DALOK

Ács Juliska	
~ Kilencszázba' Kisegrögyön mi történt	1.
Bogár Imre	
~ Zavaros a Tisza	2.
Csali Pista	
~ Esik eső, szép csendesen csöpörög	3.
Dőri Maris	
~ Nagyharsányi bíró fia	4.
Fehér László	
~ A fekete halom alatt	5.
Mica Mária	
~ Mica Mária nyuszoalája	6.
Pápainé	
~ Jaj, de széles, jaj, de hosszú az az út	6.
Pávics Milus	
~ Fekete föld termi a jó búzát	7.
Rózsa Sándor	
~ Bakony erdő gyászba van	7.
Szarvas István	
~ Rémséges hírt közöltek az ujságok	8.
~ Adjon isten! Barna Jancsi	9.
~ Édesanyám, ha te tudnád, amit én	9.

BETYÁR-PÁSZTOR- ÉS KATONADALOK

Budapesti fogházba	10.
Csütörtökön virradóra	10.
Én az éjjel nem aludtam	11.
Fekete föld termi a jó búzát	11.
Felmegyek a hegyre	12.
Ha felülök kis pejlovam hátára	12.
Ha kimegyek a pusztai határba	13.
Isten teremtette a betyárokat	13.
Iszom a bort, fenyőfával tüzelek	14.
Jó dolga van a mostani huszárnak	15.
Kocsmárosné nékem halat süssön kend	15.
Lányok, lányok, rólam tanuljatok	16.
Megellett a buga-bárány	16.
Nyisd ki anyám zöldre festett kapudat	17.
Sej liba,liba,liba	17.
Suba, suba, göndörszörű suba	18.
Szagos a rozmaring, földre hajlik az ága	18.

SZERELMI DALOK

Ablakomba van három cserép muskátli	19.
Aranyos kis Mariskám, mikor hozzád jártam	19.
Dalolj kis pacsirta	20.
Dombon van a kisangyalom tanyája	20.
Fekete falunak fehér tornya látszik	21.
Fekete a kökény, fehér a virága	21.
Gyenge a nád, lehajlik a földre	22.
Háromszinű szőre van a lovamnak	22.
Homokos, kavicsos a mi házunk eleje	22.
Jaj, de magas az eperfa, körül csipkés a levele	23.
Jaj, de sáros, de kavicsos a hetényi utca	23.
Kék ibolya, búra hajtja a fejét	24.
Látod babám azt a tearózsát	24.
Meg kell a búzának érni	25.
Nagyheténybe' nincs több legény, csak három	25.
Őszre jár az idő, elszállnak a madarak	26.
Szegény vagyok, szegénynek születtem	26.
Tiszta búzát válogat a vadgalamb	26.
Udvaromba' van egy kis diófa	27.
Udvarom, szép kerek udvarom	27.
Zengő felett vékony felhő nagyra jár	28.
Zöld erdőben lakom	28.

DALOK-NÓTÁK

Adjon isten tulipános jó estét	29.
A hetényi faluvégen lakik egy menyecske	29.
A hetényi faluvégen páros csillag van az égen	30.
A hetényi réztoronyba' fennakadt az ostorom I.	30.
A hetényi réztoronyba' fennakadt az ostorom II.	30.
A hetényi réztoronyba' fennakadt az ostorom III.	31.
A hetényi temetőbe' nem zörög a falevél	31.
A hetényi templomtorony de magos	32.
A hetényi utca le vagyon rakva	32.
A vasasi Tommen akna de magos	33.
Baranyai gyerek vagyok Nagyheténybe' születtem	33.
Barna kislány belenéz a tükörbe	34.
Ejnye, ejnye, tavasz akar lenni	34.
Erdő, erdő, de szép kerek erdő	34.
Ennek a kislánynak dombon van a háza	35.

Ez a kislány papucsot varratott	35.
Édesanyám, adjon isten jó estét	36.
Én az utcán végigmenni nem merek	36.
Ha bányász vagy, ne busulj	37.
Hol jártál te kislány ilyen korán	37.
Haza mentünk esküvőről, kérdi az anyám	38.
Házunk előtt kedves édesanyám	38.
Jaj, de szépen esik az eső	39.
Jaj, de sáros, de kavicsos a hetényi utca	39.
Jaj istenem mit tegyek, mindig rólam beszélnek	40.
Kiskertembe' de sok piros paprika	40.
Kocsmárosné ejnye, ejnye	41.
Láttál-e valaha csipkebokor rózsát	42.
Leütöm a fokosom a nyeléről	41.
Megszökött a feleségem, hogyan legyek boldog	42.
Mikor megy a legény, szombat este a leányhoz	43.
Mikor mentem hazafelé sej, a magam falujába	43.
Nem az ám az asszony, kinek sok lúdja van	44.
Nem zörög a levél, ha a szél nem fújja	44.
Piros alma ne gurulj, ne gurulj	45.
Pi-pi-piros muskátlinak jaj, de csipkés a levele	45.
Szépen úszik a vadkacsa a vizen	45.
Tegnap este elmentem a kútra	46.
Törik is, zúzik is a rozmaring ága	46.
Ugat engem a mészáros kutya	46.

TRÉFÁS DALOK - TÁNCOK DALAI

Felülök a sült krumplinak hátára	47.
Hármat tojott a fekete kánya	47.
Leégett a nagyhetényi akol	47.
Még a tóban halak lesznek	48.
Nem messze van ide Kalocsa	48.
Ördög bujjék komámuram bocskorába	48.
Párosával megérett a meggy	49.
Üres bogrács, nincs hús benne	49.
Megdöglött a bíró lova	49.

KARIKÁZÓ

Pattogatott kukorica reszelve	50.
-------------------------------	-----

VÁNKOSTÁNC

Erre alá vörösödik az ég alja	50.
-------------------------------	-----

VERBUNK

Barna kislány hacacaré szoknyája	51.
Este, este, de szerelmes ez az este	51.
Kis menyecske igazán, csakugyan	52.
Este későn nem jó citerázni	53.
Házunk előtt folyik el az árok	53.
Még azt mondják Nagyheténybe' nincs kerekeskút	54.
Piros alma kigurult a kosárból	54.

==A D A L O K J E G Y Z É K E==

Sorsz.		Oldal
1./	Ablakomba' van három cserép muskátli	19.
2./	Adjon isten Barna Jancsi	9.
3./	Adjon isten tulipános jó estét	29.
4./	A fekete halom alatt	5.
5./	A hetényi faluvégen lakik egy menyecske	29.
6./	A hetényi faluvégen páros csillag van az égen	30.
7./	A hetényi réztoronyba' fennakadt az ostrom	I. 30.
8./	A hetényi réztoronyba' fennakadt az ostrom	II. 30.
9./	A hetényi réztoronyba' fennakadt az ostrom	III. 31.
10./	A hetényi temetőbe' nem zörög a falevél	31.
11./	A hetényi templomtorony de magos	32.
12./	A hetényi utca le vagyon rakva	32.
13./	A vasasi Tommen akna de magos	33.
14./	Aranyos kis Mariskám, mikor hozzád jártam	19.
15./	Bakony erdő gyászba van	7.
16./	Baranyai gyerek vagyok, Nagyheténybe' születtem	33.
17./	Barna kislány belenéz a tükörbe	34.
18./	Barna kislány hacacaré szoknyája	51.
19./	Budapesti fogházba'	10.
20./	Csütörtökön virradóra	10.
21./	Dalolj kis pacsirta	20.
22./	Dombon van a kisangyalom tanyája	20.
23./	Ejnye, ejnye tavasz akar lenni	34.
24./	Ennek a kislánynak dombon van a háza	35.
25./	Erdő, erdő, de szép kerek erdő	34.
26./	Erre alá vörösödik az ég alja	50.
27./	Esik eső, szép csendesesen csöpörög	3.

28./ Este, este, de szerelmes ez az este	51.
29./ Este későn nem jó citerázni	53.
30./ Ez a kislány papucsot szabatott	35.
31./ Édesanyám, adjon isten jó estét	36.
32./ Édesanyám, ha te tudnád, amit én	9.
33./ Én az éjjel nem aludtam	11.
34./ Én az utcán végig menni nem merek	36.
35./ Fekete falunak fehér tornya látszik	21.
36./ Fekete föld termi a jó búzát	7.
37./ Fekete a kökény, fehér a virága	21.
38./ Felmegyek a hegyre	12.
39./ Felülök a sült krumplinak hátára	47.
40./ Gyenge a nád, lehajlik a földre	22.
41./ Ha bányász vagy, ne búsulj	37.
42./ Ha felülök kis pejlovam hátára	12.
43./ Ha kimegyek a pusztai határba	13.
44./ Haza mentünk esküvőről, kérdi az anyám	38.
45./ Háromszinű szőre van a lovamnak	22.
46./ Hármat tojott a fekete kánya	47.
47./ Házunk előtt folyik el az árok	53.
48./ Házunk előtt kedves édesanyám	38.
49./ Hol jártál te kislány ilyen korán	37.
50./ Homokos, kavicsos a mi házunk eleje	22.
51./ Isten teremtette a betyárokat	13.
52./ Iszom a bort, fenyőfával tüzelek	14.
53./ Jaj, de magas az eperfa, körül csipkés a levele	23.
54./ Jaj, de sáros, de kavicsos a hetényi utca I.	39.
55./ Jaj, de sáros, de kavicsos a hetényi utca II.	23.
56./ Jaj, de széles, jaj de hosszú az az út	6.
57./ Jaj, de szépen esik az eső	39.
58./ Jaj istenem, mit tegyek, mindig rólam beszélnek	40.
59./ Jó dolga van a mostani huszárnak	15.
60./ Kék ibolya búra hajtja a fejét	24.
61./ Kilencszázba' Kisegrögyön mi történt	1.
62./ Kiskertemben de sok piros paprika	40.
63./ Kismenyecske igazán, csakugyan	52.
64./ Kocsmárosné ejnye, ejnye	41.
65./ Kocsmárosné nékem halat süssön kend	15.
66./ Lányok, lányok rólam tanuljatok	16.
67./ Látođ babám ezt a tearózsát	24.

68./ Láttál-e valaha csipkebokor rózsát	42.
69./ Leégett a nagyhetényi akol	47.
70./ Leütöm a fokosom a nyeléről	41.
71./ Megdőglött a biró lova	49.
72./ Megellett a buga-bárány	16.
73./ Meg kell a búzának érni	25.
74./ Megszökött a feleségem, hogyan legyek boldog	42.
75./ Még azt mondják, Nagyheténybe' nincs kerekeskút	54.
76./ Még a tóba' halak lesznek	48.
77./ Mica Mária nyuszoalája	6.
78./ Mikor megy a legény szombat este a leányhoz	43.
79./ Mikor mentem hazafelé sej, a magam falujába	43.
80./ Nagyharsányi biró fia	4.
81./ Nagyheténybe' nincs több legény csak három	25.
82./ Nem az ám az asszony, kinek sok lúdja van	44.
83./ Nem messze van ide Kalocsa	48.
84./ Nem zörög a levél, ha a szél nem fújja	44.
85./ Nyisd ki anyám zöldre festett kapudat	17.
86./ Ördög bujjék komámasszony bocskorába	48.
87./ Őszre jár az idő, elszállnak a madarak	26.
88./ Pattogatott kukorica reszelve	50.
89./ Párosával megérett a meggy	49.
90./ Piros alma kigurult a kosárból	54.
91./ Piros alma ne gurulj	45.
92./ Pi-pi-piros muskátlinak jaj, de csipkés a levele	45.
93./ Rémséges hirt közöltek az ujságok	8.
94./ Sej liba, liba, liba	17.
95./ Suba, suba, göndörszörű suba	18.
96./ Szagos a rozmaring, földre hajlik az ága	18.
97./ Szegény vagyok, szegénynek születtem	26.
98./ Szépen úszik a vadkacsa a vizen	45.
99./ Tegnap este elmentem a kútra	46.
100./ Tiszta búzát válogat a vadgalamb	26.
101./ Törik is, zúzik is a rozmaring ága	46.
102./ Udvarom, szép kerek udvarom	27.
103./ Udvaromba' van egy kis diófa	27.
104./ Ugat engem a mészáros kuttyája	46.
105./ Üres bogrács, nincs hús benne	49.
106./ Zavaros a Tisza	2.
107./ Zengő felett vékony felhő nagyra jár	28.
108./ Zöld erdőben lakom _._._._.	28.